

Den Europæiske Unions Tidende

C 223

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

30. august 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 223/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 209 af 15.8.2008	1
	V Udtalelser	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 223/02	Sag C-51/05 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl og Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari (Appel — den fælles markedsordning for vin — støtte til destillation — erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — forældelsesfrist — tidspunktet, hvorfra den begynder at løbe)	2
2008/C 223/03	Sag C-371/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 92/50/EØF — artikel 11 og artikel 15, stk. 2 — offentlige tjenesteydelsesaftaler — tildeling af kommunen Mantovas (Italien) it-tjenesteydelser — direkte tildeling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)	3

2008/C 223/04	Sag C-389/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik (Traktatbrud — artikel 43 EF og 49 EF — etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser — veterinærbestemmelser — center for inseminering af kvæg — national lovgivning, der tildeler godkendte centre eneret til at udføre tjenesteydelsen med inseminering af kvæg på et bestemt område og kræver, at der indgås aftale med et sådant center med henblik på udstedelse af autorisationer som inseminør)	3
2008/C 223/05	Sag C-132/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — artikel 10 EF — sjette momsdirektiv — forpligtelser for betalingspligtige personer — kontrol af afgiftspligtige transaktioner — eftergivelse)	4
2008/C 223/06	Sag C-206/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV og Aluminium Delfzijl BV mod Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV og Saranne BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Groningen — Nederlandene) (Det indre marked for elektricitet — nationale regler om opkrævning af et pristillæg for elektricitetstransmission til fordel for et selskab udpeget i henhold til lov, hvilket selskab betaler strandede omkostninger — afgifter med tilsvarende virkning som told — interne diskriminerende afgifter — støtte ydet af medlemsstaterne)	4
2008/C 223/07	Sag C-207/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Schwaninger Martin Viehhandel — Viehexport mod Zollamt Salzburg, Erstattungen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat Salzburg — Aigen — Østrig) (Forordning (EF) nr. 615/98 — eksportrestitutions — kvægs velfærd under transport — direktiv 91/628/EØF — anvendelse af bestemmelser om beskyttelse af dyr under transport — bestemmelser om forsendelses- og hvileperioder samt om søtransport af kvæg til et punkt uden for Fællesskabet — fodring og vanding af dyrene under transporten)	5
2008/C 223/08	Sag C-303/06: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — S. Coleman mod Attridge Law, Steve Law (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Employment Tribunal (Det Forenede Kongerige)) (Socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 1, artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 2, stk. 3, samt artikel 3, stk. 1, litra c) — direkte forskelsbehandling på grund af handicap — chikane i relation til handicap — afskedigelse af en ansat, som ikke selv lider af et handicap, men hvis barn er handicappet — omfattet af direktiv — bevisbyrde)	6
2008/C 223/09	Sag C-347/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — ASM Brescia SpA mod Comune di Rodengo Saiano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien) (Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — koncession på distribution af gas som offentlig tjenesteydelse — direktiv 2003/55 — fremrykket ophør ved udløbet af en overgangsperiode — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet)	7
2008/C 223/10	Sag C-413/06 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. juli 2008 — Bertelsmann AG og Sony Corporation of America mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, Sony BMG Music Entertainment BV) (Appel — konkurrence — kontrol med virksomhedsfusioner — den samlede virksomhed Sony BMG — sag med påstand om annullation af en beslutning fra Kommissionen, som erklærer en fusion forenelig med fællesmarkedet — domstolskontrol — rækkevidde — beviskrav — klagepunktsmeddelelsens rolle — styrkelse eller skabelse af en kollektiv dominerende stilling — begrundelse af beslutninger om godkendelse af en fusion — anvendelsen af fortrolige oplysninger)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/11	Sag C-448/06: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juli 2008 — cp-Pharma Handels GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1873/2003 veterinærlægemidler — forordning (EØF) nr. 2377/90 — maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler — progesteron — begrænsninger i anvendelsen — direktiv 96/22/EF)	8
2008/C 223/12	Sag C-484/06: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juli 2008 — Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — første og sjette momsdirektiv — principper om afgiftsneutralitet og proportionalitet — bestemmelser om afrunding af momsbeløb — afrunding nedad pr. artikel)	9
2008/C 223/13	Sag C-488/06 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — L & D SA mod Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design), Julius Sämann Ltd (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 73 — figurmærket »Aire Limpio« — EF-figurmærke samt nationale og internationale figurmærker med form som et grantræ med forskellige betegnelser — indsigelse rejst af indehaveren — delvis afslag på registrering — det ældre varemærkes særlige grad af særpræg udledt af beviser vedrørende et andet varemærke)	9
2008/C 223/14	Sag C-500/06: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — Corporación Dermoestética SA mod To Me Group Advertising Media (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Genova — Italien) (Artikel 3, stk. 1, litra g), EF, artikel 4 EF, 10 EF, 43 EF, 49 EF, 81 EF, 86 EF og 98 EF — national lovgivning, der forbyder reklame for medicinsk-kirurgiske kosmetiske behandlinger)	10
2008/C 223/15	Sag C-521/06 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juli 2008 — Athinaïki Techniki AE mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Athens Resort Casino AE Symmetochon (Appel — statsstøtte — Den Helleniske Republiks støtte til konsortiet Hyatt Regency — klage — beslutning om henlæggelse klagen — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 4, 13 og 20 — begrebet »anfægtelig retsakt« som omhandlet i artikel 230 EF)	10
2008/C 223/16	Sag C-33/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2008 — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București mod Gheorghe Jipa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Dâmbovița — Rumænien) (Unionsborgerskab — artikel 18 EF — direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område)	11
2008/C 223/17	Sag C-54/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. juli 2008 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mod Firma Feryn NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Brussel — Belgien) (Direktiv 2000/43/EF — diskriminerende kriterier for personaleudvælgelse — bevisbyrde — sanktioner)	11
2008/C 223/18	Sag C-71/07 P: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — Franco Campoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union (Appel — tjenestemænd — vederlag — pension — anvendelse af justeringskoefficienten beregnet efter de gennemsnitlige leveomkostninger i bopælsstaten — overgangsordning indført ved den forordning, hvorved tjenestemandsvedtægten blev ændret — ulovlighedsindsigelse)	12
2008/C 223/19	Sag C-94/07: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juli 2008 — Andrea Raccanelli mod Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Bonn (Tyskland)) (Artikel 39 EF — begrebet »arbejdstager« — almennyttig, ikke-statslig organisation — stipendium for en person, som forbereder en doktorafhandling — arbejdskontrakt — betingelser)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/20	Forenede sager C-152/07 — C-154/07: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — Arcor AG & Co. KG (sag C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (sag C-153/07) og Firma 01051 Telekom GmbH (sag C-154/07) mod Bundesrepublik Deutschland (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Telekommunikationssektoren — net og tjenester — takstudligning — artikel 4c i direktiv 90/388/EØF — artikel 7, stk. 2, i direktiv 97/33/EF — artikel 12, stk. 7, i direktiv 98/61/EF — tilsynsmyndighed — direktivers direkte virkning — trekantskonstellation)	13
2008/C 223/21	Sag C-173/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juli 2008 — Emirates Airlines Direktion für Deutschland mod Diether Schenkel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Tyskland) (Luftfart — forordning (EF) nr. 261/2004 — kompensation til passagerer i tilfælde af en flyafgangs aflysning — anvendelsesområde — artikel 3, stk. 1, litra a) — begrebet »flyafgang«)	14
2008/C 223/22	Sag C-207/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien (Traktatbrud — artikel 43 EF og 56 EF — national lovgivning, som gør erhvervelse af kapitalandele i selskaber, der udøver visse lovregulerede aktiviteter inden for energisektoren, og af de aktiver, der er nødvendige for at udøve disse aktiviteter, betinget af en forudgående tilladelse)	14
2008/C 223/23	Sag C-226/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Flughafen Köln/Bonn GmbH mod Hauptzollamt Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)) (Direktiv 2003/96/EF — EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 14, stk. 1, litra a) — fritagelse for energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet — mulighed for beskatning af miljøpolitiske hensyn — direkte virkning af fritagelsen)	15
2008/C 223/24	Sag C-307/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 89/48/EØF — anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed — manglende anerkendelse af eksamensbeviser, der giver adgang til erhvervet som biomedicinsk farmaceut — manglende gennemførelse)	15
2008/C 223/25	Sag C-311/07: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig (Traktatbrud — direktiv 89/105/EØF — inddragelse af lægemidler til mennesker under de nationale sygesikringsordninger — artikel 6, stk. 1 — liste over lægemidler, der er omfattet af den statslige sygesikringsordning, der opstiller tre kategorier med forskellige forudsætninger for refusion — frist for at træffe afgørelse vedrørende en ansøgning om optagelse af et lægemiddel i de kategorier på listen, som medfører de mest fordelagtige forudsætninger for refusion)	16
2008/C 223/26	Sag C-426/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juli 2008 — Dariusz Krawczyński mod Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku — Republikken Polen) (Interne afgifter — afgifter på motorkøretøjer — punktafgift — brugte køretøjer — import)	16
2008/C 223/27	Sag C-510/07: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 68/414/EØF — artikel 1, stk. 1 — forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolieprodukter — tilsidesættelse)	17
2008/C 223/28	Sag C-543/07: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien (Traktatbrud — direktiv 2002/73/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — adgang til beskæftigelse — erhvervsuddannelse og fremmelse — arbejdsvilkår — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/29	Sag C-66/08: Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — Sag om fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre over for Szymon Kozłowski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Stuttgart — Tyskland) (Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — artikel 4, nr. 6 — fakultativ grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre — fortolkning af begreberne »er bosat« og »opholder sig« i den fuldbyrdende medlemsstat)	18
2008/C 223/30	Sag C-195/08 PPU: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2008 — Straffesag mod Inga Rinau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Republikken Litauen) (Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældres ansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — anmodning om ikke-ankendelse af en afgørelse om tilbagegivelse af et barn, der tilbageholdes ulovligt i en anden medlemsstat — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren)	19
2008/C 223/31	Sag C-214/08 P: Appel iværksat den 22. maj 2008 af Philippe Guigard til prøvelse af dom afsagt den 11. marts 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-301/05, Guigard mod Kommissionen	19
2008/C 223/32	Sag C-227/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Salamanca (Spanien) den 26. maj 2008 — Eva Martín Martín mod EDP Editores, S.L. og Juan Caballo Bueno	20
2008/C 223/33	Sag C-229/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 28. maj 2008 — Colin Wolf mod Stadt Frankfurt am Main	21
2008/C 223/34	Sag C-231/08 P: Appel iværksat den 29. maj 2008 af Massimo Giannini til prøvelse af dom afsagt den 12. marts 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-100/04, Giannini mod Kommissionen	22
2008/C 223/35	Sag C-235/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Ried im Innkreis (Østrig) den 2. juni 2008 — Straffesag mod Roland Langer	23
2008/C 223/36	Sag C-242/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 4. juni 2008 — Swiss Re Germany Holding GmbH mod Finanzamt München für Körperschaften	23
2008/C 223/37	Sag C-247/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 9. juni 2008 — Gaz de France — Berliner Investissement SA mod Bundeszentralamt für Steuern	24
2008/C 223/38	Sag C-250/08: Sag anlagt den 10. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	25
2008/C 223/39	Sag C-253/08: Sag anlagt den 13. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik	25
2008/C 223/40	Sag C-255/08: Sag anlagt den 13. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	26
2008/C 223/41	Sag C-258/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. juni 2008 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. og Ladbrokes International Ltd. mod Stichting de Nationale Sporttotalisator	26
2008/C 223/42	Sag C-268/08 P: Appel iværksat den 24. juni 2008 af Christos Michail til prøvelse af dom afsagt den 16. april 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-486/04, Michail mod Kommissionen	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/43	Sag C-271/08: Sag anlagt den 24. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	27
2008/C 223/44	Sag C-275/08: Sag anlagt den 24. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	28
2008/C 223/45	Sag C-277/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nr. 23 de Madrid (Spanien) den 26. juni 2008 — Francisco Vicente Pereda mod Madrid Movilidad SA	29
2008/C 223/46	Sag C-278/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 26. juni 2008 — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpenschule Edi Koblmüller GmbH mod Günter Guni og trekking.at Reisen GmbH	30
2008/C 223/47	Sag C-279/08 P: Appel iværksat den 25. juni 2008 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 10. april 2008 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-233/04, Kongeriget Nederlandene, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	30
2008/C 223/48	Sag C-280/08 P: Appel iværksat den 26. juni 2008 af Deutsche Telekom AG til prøvelse af dom afsagt den 10. april 2008 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-271/03, Deutsche Telekom mod Kommissionen	31
2008/C 223/49	Sag C-283/08: Sag anlagt den 27. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	32
2008/C 223/50	Sag C-284/08: Sag anlagt den 27. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	32
2008/C 223/51	Sag C-286/08: Sag anlagt den 30. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	33
2008/C 223/52	Sag C-289/08: Sag anlagt den 1. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	33
2008/C 223/53	Sag C-293/08: Sag anlagt den 2. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland	34
2008/C 223/54	Sag C-296/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Montpellier (Frankrig) den 3. juli 2008 — Ministère public mod Ignacio Pedro Santesteban Goicoechea	34
2008/C 223/55	Sag C-297/08: Sag anlagt den 3. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	35
2008/C 223/56	Sag C-298/08: Sag anlagt den 3. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	35
2008/C 223/57	Sag C-300/08 P: Appel iværksat den 7. juli 2008 af Leche Celta, SL, til prøvelse af dom afsagt den 23. april 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-35/07, Leche Celta mod KHIM	36
2008/C 223/58	Sag C-306/08: Sag anlagt den 9. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	36

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/59	Sag C-308/08: Sag anlagt den 10. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	37
2008/C 223/60	Sag C-312/08: Sag anlagt den 14. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	37
2008/C 223/61	Sag C-313/08: Sag anlagt den 14. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	37
2008/C 223/62	Sag C-321/08: Sag anlagt den 15. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	38
2008/C 223/63	Sag C-322/08: Sag anlagt den 15. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	38
2008/C 223/64	Sag C-326/08: Sag anlagt den 16. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	38
2008/C 223/65	Sag C-334/08: Sag anlagt den 18. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	39
2008/C 223/66	Sag C-332/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2008 — Josef Holzinger mod Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof (Østrig))	39
Retten i Første Instans		
2008/C 223/67	Forenede sager T-433/03, T-434/03, T-367/04 og T-244/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. juni 2008 — Gibtelecom mod Kommissionen (Konkurrence — telekommunikation — beslutninger om henlæggelse af klager i henhold til artikel 86 EF — Kommissionens manglende stillingtagen til klager i henhold til artikel 86 EF — annullationssøgsmål — passivitetssøgsmål — bortfald af sagsgenstanden under proceduren — uforholdende at træffe afgørelse)	40
2008/C 223/68	Sag T-322/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008 — Espinosa Labella m.fl. mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	40
2008/C 223/69	Sag T-323/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008 — Fresyga mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	41
2008/C 223/70	Sag T-345/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008 — Complejo Agrícola mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	41

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/71	Sag T-358/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. juli 2008 Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — beslutning, som konstaterer en overtrædelse af artikel 81 EF — sag anlagt af en virksomhed, der er nævnt i betragtningerne til en beslutning, som ikke er rettet til virksomheden — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)	42
2008/C 223/72	Sag T-366/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008 — Calebus mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)	42
2008/C 223/73	Sag T-12/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. juli 2008 — Polimeri Europa mod Kommissionen (Ufornødent at træffe afgørelse)	43
2008/C 223/74	Sag T-30/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. juni 2008 — Denka International mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — direktiv 2006/92/EF — maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af dichlorvos — sagsøger ikke individuelt berørt — afvisning)	43
2008/C 223/75	Forenede sager T-354/07 — T-356/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. juni 2008 — Pfizer mod KHIM — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN) (EF-varemærker — begæring om ugyldighed — fortabelse — uforment at træffe afgørelse)	43
2008/C 223/76	Sag T-451/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. juli 2008 — WellBiz mod KHIM — Wild (WELLBIZ) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)	44
2008/C 223/77	Sag T-9/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. juni 2008 — Volkswagen mod KHIM (Silhuet af bil med forlygter) (EF-varemærker — afkald på national registrering — uforment at træffe afgørelse)	44
2008/C 223/78	Sag T-208/08: Sag anlagt den 4. juni 2008 — Gosselin World Wide Moving mod Kommissionen	45
2008/C 223/79	Sag T-221/08: Sag anlagt den 6. juni 2008 — Strack mod Kommissionen	45
2008/C 223/80	Sag T-222/08: Sag anlagt den 9. juni 2008 — Sanatur mod KHIM — Sektkellerei Schloss Wachenheim (life light)	46
2008/C 223/81	Sag T-223/08: Sag anlagt den 12. juni 2008 — Iranian Tobacco mod KHIM — AD Bulgartabac (Bahman)	46
2008/C 223/82	Sag T-225/08: Sag anlagt den 13. juni 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mod KHIM — Schwarzbräu (ALASKA)	47
2008/C 223/83	Sag T-226/08: Sag anlagt den 13. juni 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mod KHIM — Schwarzbräu (Alaska)	47
2008/C 223/84	Sag T-230/08: Sag anlagt den 17. juni 2008 — Asenbaum Fine Arts mod KHIM (WIENER WERKSTÄTTE)	48
2008/C 223/85	Sag T-231/08: Sag anlagt den 17. juni 2008 — Asenbaum Fine Arts mod KHIM (WIENER WERKSTÄTTE)	49

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/86	Sag T-233/08: Sag anlagt den 16. juni 2008 — MPDV Mikrolab mod KHIM (ROI ANALYZER)	49
2008/C 223/87	Sag T-236/08: Sag anlagt den 16. juni 2008 — HPA mod Kommissionen	49
2008/C 223/88	Sag T-238/08: Sag anlagt den 19. juni 2008 — Kommissionen mod Commune de Valbonne	50
2008/C 223/89	Sag T-244/08: Sag anlagt den 23. juni 2008 — Konsum Nord mod Kommissionen	51
2008/C 223/90	Sag T-245/08: Sag anlagt den 20. juni 2008 — Iranian Tobacco mod KHIM — AD Bulgartabac (TIR 20 FILTER CIGARETTES)	51
2008/C 223/91	Sag T-248/08 P: Appel iværksat den 23. juni 2008 af Frantisek Doktor til prøvelse af dom afsagt den 16. april 2008 af Personaleretten i sag F-73/07, Doktor mod Rådet	52
2008/C 223/92	Sag T-251/08: Sag anlagt den 26. juni 2008 — Vion mod KHIM (PASSION FOR BETTER FOOD)	52
2008/C 223/93	Sag T-254/08: Sag anlagt den 26. juni 2008 — Associazione Giullemnidallajuve mod Kommissionen	53
2008/C 223/94	Sag T-257/08: Sag anlagt den 30. juni 2008 — Biotronik mod KHIM (BioMonitor)	53
2008/C 223/95	Sag T-258/08: Sag anlagt den 30. juni 2008 — Rath mod KHIM — Portela & Ca. (DIACOR)	54
2008/C 223/96	Sag T-260/08: Sag anlagt den 3. juli 2008 — Indo Internacional mod KHIM — Visual (VISUAL MAP)	54
2008/C 223/97	Sag T-262/08: Sag anlagt den 8. juli 2008 — Canon Communications mod KHIM — Messe Düsseldorf (MEDTEC)	55
2008/C 223/98	Sag T-263/08: Sag anlagt den 7. juli 2008 — Becker Flugfunkwerk mod KHIM — Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)	55
2008/C 223/99	Sag T-265/08: Sag anlagt den 4. juli 2008 — Tyskland mod Kommissionen	56
2008/C 223/100	Sag T-274/08: Sag anlagt den 11. juli 2008 — Italien mod Kommissionen	57
2008/C 223/101	Sag T-275/08: Sag anlagt den 11. juli 2008 — Italien mod Kommissionen	57
2008/C 223/102	Sag T-492/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juli 2008 — Jungbunzlauer m.fl. mod Kommissionen	58
2008/C 223/103	Sag T-67/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juli 2008 — Elini mod KHIM — Rolex (Elini)	58
2008/C 223/104	Sag T-237/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2008 — CityLine Hungary mod Kommissionen	58
2008/C 223/105	Sag T-87/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008 — Chypre mod Kommissionen	58
2008/C 223/106	Sag T-88/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008 — Chypre mod Kommissionen	58

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 223/107	Sag T-91/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008 — Cypern mod Kommissionen	58
2008/C 223/108	Sag T-92/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008 — Cypern mod Kommissionen	59
2008/C 223/109	Sag T-93/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008 — Cypern mod Kommissionen	59
2008/C 223/110	Sag T-119/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008 — Cypern mod Kommissionen	59
2008/C 223/111	Sag T-122/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008 — Cypern mod Kommissionen	59
Retten for EU-Personalesager		
2008/C 223/112	Sag F-60/05: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 21. februar 2008 — Vande Velde mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansat — for sent indgivet klage — åbenbart afvisningsgrundlag)	60
2008/C 223/113	Sag F-63/05: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 21. februar 2008 — Arana de la Cal mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansat — for sent indgivet klage — åbenbart, at sagen skal afvises)	60
2008/C 223/114	Sag F-123/06: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 5. juni 2008 — Timmer mod Revisionsretten (Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — klagefrist — ny faktisk omstændighed — afvisning)	61
2008/C 223/115	Sag F-78/07: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 21. april 2008 — Boudova m.fl. mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — indplacering i lønklasse — hjælpeansatte udnævnt til tjenestemænd — udvælgelsesprøve offentliggjort før ikrafttrædelse af den nye vedtægt — akt, der indeholder et klagepunkt — formaliteten)	61
2008/C 223/116	Sag F-108/07: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 26. juni 2008 — Nijs mod Revisionsretten (Personalesag — tjenestemænd — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans — summarisk angivelse af anbringenderne i stævningen — ingen forudgående klage — åbenbart afvisningsgrundlag)	61
2008/C 223/117	Sag F-136/07: Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 26. juni 2008 — Nijs mod Revisionsretten (Personalesag — tjenestemænd — forudgående klage — foreligger ikke — søgsmålsfrist — forsinkelse — åbenbart afvisningsgrundlag)	62
2008/C 223/118	Sag F-54/08: Sag anlagt den 29. maj 2008 — Bernard mod Europol	62
2008/C 223/119	Sag F-59/08: Sag anlagt den 30. juni 2008 — Klug mod Det Europæiske Lægemiddelagentur	62
2008/C 223/120	Sag F-60/08: Sag anlagt den 25. juni 2008 — Z mod Kommissionen	63
2008/C 223/121	Sag F-62/05: Kendelse afsagt af Personaleretten den 13. februar 2008 — Ghem mod Kommissionen	63
2008/C 223/122	Sag F-64/07: Kendelse afsagt af Personaleretten den 2. april 2008 — S mod Parlamentet	63
2008/C 223/123	Sag F-68/07: Kendelse afsagt af Personaleretten den 6. marts 2008 — Gering mod Europol	63

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2008/C 223/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 209 af 15.8.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 197 af 2.8.2008

EUT C 183 af 19.7.2008

EUT C 171 af 5.7.2008

EUT C 158 af 21.6.2008

EUT C 142 af 7.6.2008

EUT C 128 af 24.5.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl og Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari

(Sag C-51/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — den fælles markedsordning for vin — støtte til destillation — erstatningssøgsmål — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold — forældelsesfrist — tidspunktet, hvorfra den begynder at løbe)

(2008/C 223/02)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga og L. Visaggio, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl, Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari (ved advokati C. Dore og G. Dore)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 23. november 2004 i sag T-166/98, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mod Kommissionen, hvorved Retten dømte Kommissionen til at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af beslutning nr. VI B-I-3 M 4/97PVP af 31. juli 1998 om

afslag på sagsøgernes ansøgning om udbetaling af støtte til destillation for produktionsåret 1982/1983.

Konklusion

1) Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 23. november 2004, Cantina sociale di Dolianova m.fl. mod Kommissionen (sag T 166/98), ophæves, for så vidt som det af Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl og Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari mod Kommissionen anlagte søgsmål støttet på ansvar uden for kontraktforhold blev antaget til realitetsbehandling, og idet Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtedes at erstatte det tab, disse havde lidt som følge af Distilleria Agricola Industriale de Terralbas konkurs, idet der i forbindelse med den ordning, som var indført ved artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2499/82 af 15. september 1982 om bestemmelserne vedrørende forebyggende destillation for vinproduktionsåret 1982/1983, ikke var fastsat regler til sikring af, at der skete udbetaling til de berørte producenter af den ved forordningen fastsatte fællesskabsstøtte.

2) Søgsmålet i sag T-166/98 afvises.

3) Cantina sociale di Dolianova Soc. coop. arl, Cantina Trexenta Soc. coop. arl, Cantina sociale Marmilla — Unione viticoltori associati Soc. coop. arl, Cantina sociale S. Maria La Palma Soc. coop. arl og Cantina sociale del Vermentino Soc. coop. arl Monti-Sassari betaler omkostningerne i forbindelse med appelsagen og sagens behandling for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Italienske Republik**

(Sag C-371/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 92/50/EØF — artikel 11 og artikel 15, stk. 2 — offentlige tjenesteydelsesaftaler — tildeling af kommunen Mantovas (Italien) it-tjenesteydelser — direkte tildeling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)

(2008/C 223/03)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved X. Lewis, C. Zadra, L. Visaggio og C. Cattabriga, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello Stato G. Fiengo)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 11 og artikel 15, stk. 2, i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler — tildeling af kommunen Mantovas it-tjenesteydelser — direkte tildeling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2006.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juli 2008 —
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den
Franske Republik**

(Sag C-389/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 43 EF og 49 EF — etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser — veterinærbestemmelser — center for inseminering af kvæg — national lovgivning, der tildeler godkendte centre eneret til at udføre tjenesteydelsen med inseminering af kvæg på et bestemt område og kræver, at der indgås aftale med et sådant center med henblik på udstedelse af autorisationer som inseminør)

(2008/C 223/04)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bordes og E. Traversa, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, A. Colomb og G. Le Bras, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF og 49 EF — udøvelse af virksomhed med kunstig insemination af kvæg forbeholdt »inseminationscentre«, som er godkendt i Frankrig

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 43 EF og 49 EF, idet den forbeholder retten til at levere den tjenesteydelse, der består i kunstig befrugtning af kvæg, for de godkendte centre for inseminering, som er tildelt en geografisk eneret, såvel som for personer, der er indehavere af en autorisation som inseminør, hvis udstedelse er betinget af, at der indgås en aftale med et af disse centre.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 14.1.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-132/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 10 EF — sjette momsdirektiv — forpligtelser for betalingspligtige personer — kontrol af afgiftspligtige transaktioner — eftergivelse)

(2008/C 223/05)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og M. Afonso, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget og avvocato dello Stato G. De Bellis)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2 og artikel 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — forpligtelser for betalingspligtige personer — national lovgivning, hvorefter der gives afkald på kontrol med afgiftspligtige transaktioner, som gennemføres i løbet af en række afgiftsperioder

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag samt artikel 10 EF, idet den i artikel 8 og 9 i lov nr. 289 af 27. december 2002 om det årlige og flerårige statslige budget (finansloven af 2003) (legge n. 289, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2003)) generelt og udifferentieret har frafaldet kontrol af afgiftspligtige transaktioner, der er udført i løbet af en række afgiftsperioder.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV og Aluminium Delfzijl BV mod Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV og Saranne BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Groningen — Nederlandene)

(Sag C-206/06) ⁽¹⁾

(Det indre marked for elektricitet — nationale regler om opkrævning af et pristillæg for elektricitetstransmission til fordel for et selskab udpeget i henhold til lov, hvilket selskab betaler strandede omkostninger — afgifter med tilsvarende virkning som told — interne diskriminerende afgifter — støtte ydet af medlemsstaterne)

(2008/C 223/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Groningen

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Essent Netwerk Noord BV, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV og Aluminium Delfzijl BV

Sagsøgte: Aluminium Delfzijl BV, Staat der Nederlanden, Nederlands Elektriciteit Administratiekantoor BV og Saranne BV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank Groningen — fortolkning af artikel 25 EF, artikel 87, stk. 1, EF og artikel 90 EF — national lovgivning, i henhold til hvilken indenlandske elektricitetskunder i Nederlandene skal betale et pristillæg til systemoperatøren i en overgangsperiode — forpligtelse for sidstnævnte til at betale dette tillæg til et ved lov udpeget selskab af

indenlandske elektricitetsproducenter til afholdelse af et vist beløb, der repræsenterer omkostninger, som er opstået som følge af forpligtelser påtaget eller investeringer foretaget af dette selskab før liberaliseringen af elektricitetsmarkedet — dette selskabs betaling af overskuddet til det kompetente ministerium

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Schwaninger Martin Viehhandel — Viehexport mod Zollamt Salzburg, Erstattungen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Uafhængiger Finanzsenat Salzburg — Aigen — Østrig)

(Sag C-207/06) ⁽¹⁾

Konklusion

- 1) Artikel 25 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en lovbestemmelse, i henhold til hvilken indenlandske elektricitetskunder skal betale et pristillæg til deres systemoperatør for de mængder elektricitet, der er produceret i medlemsstaten og importeret, og som er transmitteret til brug for dem, når dette tillæg af systemoperatøren skal betales til et af lovgiver hertil udpeget selskab, hvilket selskab er et datterselskab af de fire indenlandske elektricitetsproducenter, og som tidligere administrerede omkostningerne for al produceret og importeret elektricitet, og når dette tillæg i sin helhed skal anvendes til at dække ikke-markedskonforme omkostninger, som dette selskab personligt hæfter for, hvilket har den konsekvens, at de beløb, det opkræver, fuldt ud kompenserer for omkostningerne til indenlandsk, transmitteret elektricitet.

Det forholder sig på samme måde, når de indenlandske elproduktionsvirksomheder er forpligtet til at bære disse omkostninger, og såfremt hele provenuet af pristillægget, på grund af eksisterende overenskomster, ved betaling af en købspris for elektricitet produceret i medlemsstaten, ved betaling af udbytte til forskellige indenlandske elektricitetsproducenter, hvis udpegede selskab er et datterselskab, eller ved ethvert andet middel, har kunnet overvæltet af det udpegede selskab på de indenlandske elproduktionsvirksomheder.

Artikel 90 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for den samme lovbestemmelse, såfremt provenuet af den afgift, der opkræves for transmitteret elektricitet, kun berøres delvist af betalingen af ikke-markedskonforme omkostninger, dvs. når det beløb, der er opkrævet af det udpegede selskab, kun kompenserer for en del af omkostningerne til den transmitterede indenlandske elektricitet.

- 2) Artikel 87 EF skal fortolkes således, at de beløb, der blev overført til det udpegede selskab i henhold til artikel 9 i overgangslov for elproduktionssektoren (Overgangswet Elektriciteitsproductiesector) af 21. december 2000, er statsstøtte som omhandlet i denne bestemmelse i EF-traktaten, for så vidt som de udgør en økonomisk fordel og ikke en kompensation i form af en modydelse for de af det udpegede selskab leverede ydelser til opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 29.7.2006.

(Forordning (EF) nr. 615/98 — eksportrestitutioner — kvægs velfærd under transport — direktiv 91/628/EØF — anvendelse af bestemmelser om beskyttelse af dyr under transport — bestemmelser om forsendelses- og hvileperioder samt om søtransport af kvæg til et punkt uden for Fællesskabet — fodring og vanding af dyrene under transporten)

(2008/C 223/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Uafhængiger Finanzsenat Salzburg — Aigen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Schwaninger Martin Viehhandel — Viehexport

Sagsøgt: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Uafhængiger Finanzsenat — fortolkning af artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18. marts 1998 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport (EFT L 82, s. 19) samt kapitel VII, nr. 48, punkt 7, litra a) og b), i bilaget til Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF (EFT L 340, s. 17) og artikel 5, afsnit A, stk. 2, litra d), nr. ii), andet led, i dette direktiv — anvendelse af reglerne om beskyttelse af dyr vedrørende rejsetider, hviletider

og søtransport af kvæg til et sted beliggende uden for Fællesskabet ved hjælp af køretøjer, som er lastet på et skib, uden at dyrene aflæsses — ingen anførelse på ruteplanen af, hvornår de transporterede dyr er blevet fodret og vandet under transporten.

Konklusion

- 1) Artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 615/98 af 18. marts 1998 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner for så vidt angår kvægs velfærd under transport kan ikke fortolkes således, at nr. 48, punkt 7, litra b), i bilaget til Rådets direktiv 91/628/EØF af 19. november 1991 om beskyttelse af dyr under transport og om ændring af direktiv 90/425/EØF og 91/496/EØF, som ændret ved Rådets direktiv 95/29/EF af 29. juni 1995, skal anvendes på søtransport mellem et geografisk punkt i Det Europæiske Fællesskab og et geografisk punkt beliggende i et tredjeland ved hjælp af køretøjer, som er lastet på et skib, uden at dyrene aflæsses.
- 2) Nr. 48, punkt 7, litra a), i bilaget til direktiv 91/628, som ændret ved direktiv 95/29, skal fortolkes således, at i tilfælde af søtransport mellem et geografisk punkt i det Europæiske Fællesskab og et geografisk punkt beliggende i et tredjeland ved hjælp af køretøjer, som er lastet på et skib, uden at dyrene aflæsses, skal der ikke tages hensyn til varigheden af transporten, hvis dyrene transporteres i overensstemmelse med betingelserne i nr. 48, punkt 3 og 4, med undtagelse af forsendelses- og hvileperioderne. Hvis dette er tilfældet, kan et yderligere tidsrum for lastbiltransport begynde straks efter aflæsningen af lastbilen i havnen i bestemmelsestredjelandet i overensstemmelse med nr. 48, punkt 4, litra d).
- 3) En ruteplan, som indeholder en forududfyldt, maskinskreven erklæring om, at dyrene under søtransporten er blevet fodret og vandet »om aftenen og morgenen, midt på dagen og om aftenen og morgenen«, kan opfylde kravene i direktiv 91/628, som ændret ved direktiv 95/29, for så vidt som det godtgøres, at disse handlinger rent faktisk har fundet sted. Hvis den kompetente myndighed er af den opfattelse, henset til samtlige dokumenter, som eksportøren har fremlagt, at kravene i dette direktiv ikke er opfyldt, tilkommer det den at afgøre, hvorvidt tilsidesættelsen har haft betydning for dyrenes velfærd, om en sådan tilsidesættelse i givet fald kan afhjælpes, og om den skal medføre, at eksportrestitutionen fortabes, nedsættes eller udbetales.

(¹) EUT C 190 af 12.8.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — S. Coleman mod Attridge Law, Steve Law (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Employment Tribunal (Det Forenede Kongerige))

(Sag C-303/06) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 1, artikel 2, stk. 1, artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 2, stk. 3, samt artikel 3, stk. 1, litra c) — direkte forskelsbehandling på grund af handicap — chikane i relation til handicap — afskedigelse af en ansat, som ikke selv lider af et handicap, men hvis barn er handicappet — omfattet af direktiv — bevisbyrde)

(2008/C 223/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Employment Tribunal

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S. Coleman

Sagsøgt: Attridge Law, Steve Law

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Employment Tribunal — fortolkning af artikel 1, artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 2, stk. 3 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) — rækkevidden af begrebet handicap — mulighed for at udstrække begrebet til at omfatte en person, der er tæt knyttet til en handicappet, og som er blevet forskelsbehandlet på grund af denne tilknytning — ansat, der forsøger et handicappet barn alene

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, og navnlig artikel 1, artikel 2, stk. 1, og artikel 2, stk. 2, litra a), skal fortolkes således, at det heri fastsatte forbud mod direkte forskelsbehandling ikke er begrænset til personer, som selv har et handicap. Når en arbejdsgiver behandler en ansat, der ikke selv har et handicap, ringere, end en anden ansat bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation, og det er bevist, at den ringere behandling, som den ansatte har været udsat for, skyldes et handicap hos den pågældendes barn, som vedkommende yder hovedparten af den pleje, barnet har brug for, er en sådan behandling i strid med forbuddet mod direkte forskelsbehandling i artikel 2, stk. 2, litra a).

2) Direktiv 2000/78, og navnlig artikel 1 og artikel 2, stk. 1 og 3, skal fortolkes således, at det heri indeholdte forbud mod chikane ikke er begrænset til personer, som selv er handicappet. Når det er bevist, at den uønskede adfærd i form af chikane, som en ansat, der ikke selv lider af et handicap, har været udsat for, har relation til et handicap hos den pågældendes barn, som vedkommende yder hovedparten af den pleje, barnet har brug for, er en sådan adfærd i strid med forbuddet mod chikane i artikel 2, stk. 3.

(¹) EUT C 237 af 30.9.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — ASM Brescia SpA mod Comune di Rodengo Saiano (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Italien)

(Sag C-347/06) (¹)

(Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — koncession på distribution af gas som offentlig tjenesteydelse — direktiv 2003/55 — fremrykket ophør ved udløbet af en overgangsperiode — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet)

(2008/C 223/09)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ASM Brescia SpA

Sagsøgt: Comune di Rodengo Saiano

Procesdeltagere: Anigas — Associazione Nazionale Industriali del Gas

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — fortolkning af artikel 43, 49 og 86, stk. 1, EF, og af artikel 23, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EFT L 176, s. 57) — automatisk forlængelse af koncessioner på distribution af naturgas på det kommunale område

Konklusion

1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF er ikke til hinder for, at der i en medlemsstats lovgivning som den, der er omtvistet i hovedsagen, foreskrives en forlængelse på de i lovgivningen fastsatte betingelser af varigheden af den overgangsperiode, ved hvis udløb en koncession på distribution af naturgas som den i hovedsagen omhandlede skal bringes til ophør før tiden. Under disse omstændigheder må det endvidere lægges til grund, at artikel 10 EF og proportionalitetsprincippet heller ikke er til hinder for en sådan lovgivning.

2) Artikel 43 EF, 49 EF og artikel 86, stk. 1, EF er ikke til hinder for, at der i en medlemsstats lovgivning som den, der er omtvistet i hovedsagen, foreskrives en forlængelse på de i lovgivningen fastsatte betingelser af varigheden af den overgangsperiode, ved hvis udløb en koncession på distribution af naturgas som den i hovedsagen omhandlede skal bringes til ophør før tiden, for så vidt som en sådan forlængelse kan betragtes som nødvendig for at gøre det muligt for kontrahenterne at opløse deres kontraktforhold på acceptable vilkår, såvel under hensyn til kravene til den offentlige tjenesteydelse som fra et økonomisk synspunkt.

(¹) EUT C 281 af 18.11.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 10. juli 2008 — Bertelsmann AG og Sony Corporation of America mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, Sony BMG Music Entertainment BV)

(Sag C-413/06 P) (¹)

(Appel — konkurrence — kontrol med virksomhedsfusioner — den samlede virksomhed Sony BMG — sag med påstand om annullation af en beslutning fra Kommissionen, som erklærer en fusion forenelig med fællesmarkedet — domstolskontrol — rækkevidde — beviskrav — klagepunktsmeddelelsens rolle — styrkelse eller skabelse af en kollektiv dominerende stilling — begrundelse af beslutninger om godkendelse af en fusion — anvendelsen af fortrolige oplysninger)

(2008/C 223/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Bertelsmann AG (ved solicitors P. Chappatte og J. Boyce) og Sony Corporation of America (ved barrister N. Levy, avocat R. Snelders og Rechtsanwalt T. Graf)

De andre parter i appelsagen: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala) (ved solicitors S. Crosby og J. Golding samt advocate I. Wekstein-Steg), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Whelan og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede), og Sony BMG Music Entertainment BV (ved barrister N. Levy, avocat R. Snelders og Rechtsanwalt T. Graf)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 13. juli 2006 i sag T-464/04, Impala mod Kommissionen, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning af 19. juli 2004, hvorved en fusion, som tilsigtede at skabe en samlet virksomhed, som omfattede alle Sonys og Bertelsmanns aktiviteter på området for musikoptagelser, blev erklæret forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen (sag nr. COMP/M. 3333 — Sony/BMG).

Konklusion

- 1) Dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 13. juli 2006 i sagen Impala mod Kommissionen (sag T-464/04) ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juli 2008 — cp-Pharma Handels GmbH mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-448/06) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1873/2003 veterinærlægemidler — forordning (EØF) nr. 2377/90 — maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler — progesteron — begrænsninger i anvendelsen — direktiv 96/22/EF)

(2008/C 223/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: cp-Pharma Handels GmbH

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Köln — gyldigheden af Kommissionens forordning (EF) nr. 1873/2003 af 24. oktober 2003 om ændring af bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler (EUT L 275, s. 9), i det omfang forordningen udelukker muligheden for at indgive progesteron ved en intramuskulær indsprøjtning, da progesteron ifølge forordningen kun må anvendes som aktivt stof i veterinærlægemidler, hvis det indgives intravaginalt — spørgsmålet, om Kommissionen har kompetence til at foretage en sådan begrænsning, når henses til artikel 1, litra a), og artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 af 26. juni 1990 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærmedicinske præparater i animalske levnedsmidler (EFT L 224, s. 1), jf. artikel 4, nr. 1, i Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125, s. 3).

Konklusion

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens forordning (EF) nr. 1873/2003 af 24. oktober 2003 om ændring af bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 2377/90 om en fælles fremgangsmåde for fastsættelse af maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af veterinærlægemidler i animalske levnedsmidler.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juli 2008 — Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-484/06) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — første og sjette momsdirektiv — principper om afgiftsneutralitet og proportionalitet — bestemmelser om afrunding af momsbeløb — afrunding nedad pr. artikel)

(2008/C 223/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fiscale eenheid Koninklijke Ahold NV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), og artikel 22, stk. 3, litra b), første punktum, og stk. 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1), samt artikel 2, stk. 1 og 2, i Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT L 71, s. 1301) — regler om afrunding af merværdiafgiftsbeløb

Konklusion

1) I mangel af specifikke fællesskabsretlige regler tilkommer det medlemsstaterne at fastsætte reglerne og metoderne for afrunding af merværdiafgiftsbeløb, idet disse stater i forbindelse med denne fastsættelse skal overholde de principper, som danner grundlag for det fælles system for denne afgift, herunder navnlig principperne om afgiftsneutralitet og proportionalitet.

2) Fællesskabsretten omfatter på sit nuværende udviklingstrin ikke nogen specifik forpligtelse, hvorefter medlemsstaterne skal tillade afgiftspligtige personer at foretage en afrunding nedad pr. artikel af merværdiafgiftsbeløbet.

⁽¹⁾ EUT C 20 af 27.1.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — L & D SA mod Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design), Julius Sämann Ltd

(Sag C-488/06 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 73 — figurmærket »Aire Limpio« — EF-figurmærke samt nationale og internationale figurmærker med form som et grantræ med forskellige betegnelser — indsigelse rejst af indehaveren — delvis afslag på registrering — det ældre varemærkes særlige grad af særpræg udledt af beviser vedrørende et andet varemærke)

(2008/C 223/13)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: L & D SA (ved abogado S. Miralles Miravet)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. García Murillo, som befuldmægtiget), Julius Sämann Ltd (ved abogado E. Armijo Chávarri)

Sagens genstand

Appel iværksat af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 7. september 2006 i sag T-168/04, L & D SA mod KHIM, hvorved Retten forkastede et søgsmål med påstand om delvis annullation af afgørelse truffet den 15. marts 2004 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 326/2003-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Julius Sämann Ltd og L & D, SA

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) L & D SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — Corporación Dermoestética SA mod To Me Group Advertising Media (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Genova — Italien)

(Sag C-500/06) (¹)

(Artikel 3, stk. 1, litra g), EF, artikel 4 EF, 10 EF, 43 EF, 49 EF, 81 EF, 86 EF og 98 EF — national lovgivning, der forbyder reklame for medicinsk-kirurgiske kosmetiske behandlinger)

(2008/C 223/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Corporación Dermoestética SA

Sagsøgt: To Me Group Advertising Media

Procesdeltager: Cliniche Futura Srl

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Giudice di pace di Genova — fortolkning af artikel 43 EF, 49 EF, 81 EF, 86 EF og 98 EF — spørgsmålet, om en national bestemmelse, som forbyder reklame på nationalt tv for medicinsk-kirurgiske behandlinger i anerkendte private klinikker, og som fastsætter et loft for reklameudgifterne på 5 % af indkomsten for det foregående år, er forenelig med fællesskabsretten

Konklusion

Artikel 43 EF og 49 EF, sammenholdt med artikel 48 EF og 55 EF, skal fortolkes således, at de er til hinder for en lovgivning som den, der er omhandlet i hovedsagen, som forbyder reklame på nationale tv-kanaler for medicinsk-kirurgiske behandlinger på private

etablissemeter inden for sundhedssektoren, men som under visse betingelser tillader sådan reklame på lokale tv-kanaler.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 17. juli 2008 — Athinaiki Techniki AE mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Athens Resort Casino AE Symmetochon

(Sag C-521/06 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — Den Helleniske Republiks støtte til konsortiet Hyatt Regency — klage — beslutning om henlæggelse klagen — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 4, 13 og 20 — begrebet »anfægtelig retsakt« som omhandlet i artikel 230 EF)

(2008/C 223/15)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Athinaiki Techniki AE (ved advokat S.A. Pappas)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Triantafyllou, som befuldmægtiget), Athens Resort Casino AE Symmetochon (ved barrister F. Carlin og advokat N. Korogiannakis)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af kendelse afsagt den 26. september 2006 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-94/05, hvorved Retten afviste sagen anlagt med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 2. december 2004, hvorved appellanten blev oplyst om henlæggelse af sin klage over en statsstøtte, Den Helleniske Republik angiveligt havde indrømmet som led i en udbudsprocedure — begrebet retsakt, der kan anfægtes i henhold til artikel 230 EF

Konklusion

- 1) Kendelsen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 26. september 2006 i sag T-94/05, Athinaiki Techniki mod Kommissionen, ophæves.
- 2) Den formalitetsindsigelse, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har rejst for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, tages ikke til følge.

- 3) Sagen hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, for at denne kan træffe afgørelse vedrørende de påstande, der er nedlagt af Athinaiki Techniki AE om annullation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 2. juni 2004 om at henlægge selskabets klage vedrørende en angivelig statsstøtte ydet af Den Helleniske Republik til konsortiet Hyatt Regency i forbindelse med det offentlige udbud vedrørende overdragelse af 49 % af aktiekapitalen i Casino Mont Parnès.
- 4) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 10. juli 2008 — Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București mod Gheorghe Jipa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Dâmbovița — Rumænien)

(Sag C-33/07) (¹)

(Unionsborgerskab — artikel 18 EF — direktiv 2004/38/EF — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område)

(2008/C 223/16)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunal Dâmbovița

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministerul Administrației și Internelor — Direcția Generală de Pașapoarte București

Sagsøgt: Gheorghe Jipa

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Dâmbovița — fortolkning af artikel 18 EF og artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EFT L 158, s. 77)

Konklusion

Artikel 18 EF og artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familie-

medlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF er ikke til hinder for en national ordning, der tillader begrænsninger i den ret, som tilkommer en statsborger i en medlemsstat til at rejse til en anden medlemsstat, bl.a. med den begrundelse, at den pågældende tidligere er blevet hjemsendt på grund af »ulovligt ophold«, forudsat dels at den pågældende statsborgers personlige adfærd udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel mod et grundlæggende samfundshensyn, dels at den påtænkte indskrænkende foranstaltning er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det formål, som den forfølger, og ikke går videre end nødvendigt for at nå dette mål. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om dette er tilfældet i den sag, som den har fået forelagt.

(¹) EUT C 140 af 23.6.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. juli 2008 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mod Firma Feryn NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeidshof te Brussel — Belgien)

(Sag C-54/07) (¹)

(Direktiv 2000/43/EF — diskriminerende kriterier for personaleudvælgelse — bevisbyrde — sanktioner)

(2008/C 223/17)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Sagsøgt: Firma Feryn NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeidshof te Brussel — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra a), artikel 8, stk. 1, og artikel 15 i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet af ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180, s. 22) — direkte diskriminerende kriterier for udvælgelse af personale på grund af race eller etnisk oprindelse — bevisbyrde — den nationale dommers vurdering og konstatering — forpligtelse eller ikke for den nationale dommer til at træffe bestemmelse om, at forskelsbehandlingen skal ophøre

Konklusion

- 1) Den omstændighed, at en arbejdsgiver offentligt erklærer, at han ikke vil ansætte medarbejdere, der har en bestemt etnisk eller race-mæssig oprindelse, udgør direkte forskelsbehandling ved ansættelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, idet sådanne erklæringer kan afholde visse ansøgere fra at indgive ansøgning og dermed hindre disse ansøgers adgang til arbejdsmarkedet.
- 2) Offentlige erklæringer, hvori en arbejdsgiver giver udtryk for, at han inden for rammerne af sin ansættelsespolitik ikke vil ansætte medarbejdere, der har en bestemt etnisk eller racemæssig oprindelse, er tilstrækkelige til at skabe en formodning for — i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2000/43 — at der foreligger en direkte diskriminerende ansættelsespolitik. Det påhviler derfor arbejdsgiveren at bevise, at princippet om ligebehandling ikke er blevet tilsidesat. Dette kan han bevise ved at godtgøre, at virksomhedens faktiske ansættelsespraksis ikke stemmer overens med hans erklæringer. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om de anførte omstændigheder kan anses for godtgjort, og om de forhold, som er anført til støtte for arbejdsgiverens påstande, hvorefter han ikke har tilsidesat princippet om ligebehandling, er tilstrækkelige.
- 3) Artikel 15 i direktiv 2000/43 kræver — også når der ikke kan identificeres en klager — at de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af nationale bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af direktivet, skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

(¹) EUT C 82 af 14.4.2007.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 17. juli 2008 — Franco Campoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-71/07 P) (¹)

(Appel — tjenestemænd — vederlag — pension — anvendelse af justeringskoefficienten beregnet efter de gennemsnitlige leveomkostninger i bopælsstaten — overgangsordning indført ved den forordning, hvorved tjenestemandsvedtægten blev ændret — ulovlighedsindsigelse)

(2008/C 223/18)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Franco Campoli (ved advokats G. Vandersanden, L. Levi og S. Rodrigues)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Joris og D. Martin, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Arpio Santacruz og I. Sulce, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) den 29. november 2006 i sag T-135/05, Campoli mod Kommissionen, hvorved Retten til dels afviste og til dels forkastede en påstand om annullation af appellans pensionsopgørelser fra månederne maj til juli 2004, for så vidt som der heri for første gang anvendtes en justeringskoefficient, der med urette beregnedes på grundlag af de gennemsnitlige leveomkostninger i appellans bopælsland og ikke på grundlag af leveomkostningerne i dette lands hovedstad — betydningen af den nye tjenestemandsvedtægts ikrafttræden for ordningen med justeringskoefficienter — overgangsordning for tjenestemænd, der er blevet pensioneret før 1. maj 2004 — beregningsmetoden for justeringskoefficienter og iagttagelse af ligebehandlingsprincippet — begrundelsespligt

Konklusion

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Franco Campoli, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 117 af 26.5.2007.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juli 2008 — Andrea Raccanelli mod Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Arbeitsgericht Bonn (Tyskland))

(Sag C-94/07) (¹)

(Artikel 39 EF — begrebet »arbejdstager« — almenyttig, ikke-statslig organisation — stipendium for en person, som forbereder en doktorafhandling — arbejdskontrakt — betingelser)

(2008/C 223/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Arbeitsgericht Bonn

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrea Raccanelli

Sagsøgt: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Arbeitsgericht Bonn — fortolkning af artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467) — spørgsmålet om en doktorand, der er ansat som stipendiat ved en offentlig interesseorganisation, der er undergivet privatretten, med hjemsted i en anden medlemsstat, der tilbyder hovedparten af indenlandske doktorander muligheden for at indgå en ansættelseskontrakt — behovet for at give doktorander, der er statsborgere i andre medlemsstater, mulighed for at vælge mellem et stipendium og en ansættelseskontrakt — begrebet arbejdstager

Konklusion

- 1) En forsker, der befinder sig i en situation som sagsøgeren i hovedsagens, dvs. som forbereder en doktorafhandling på grundlag af en kontrakt vedrørende et stipendium, som er indgået med Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV, skal kun anses for arbejdstager i artikel 39 EF's forstand, hvis han i en vis periode udøver sin beskæftigelse efter anvisninger fra et institut, som henhører under denne organisation, og han modtager et vederlag som modydelse for denne beskæftigelse. Det tilkommer den forelæggende ret at foretage den nødvendige faktiske efterprøvelse af, om dette er tilfældet i den sag, som er indbragt for den.
- 2) En privatretlig forening som Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV skal overholde princippet om forbud mod forskelsbehandling i forhold til personer, som er arbejdstagere i artikel 39 EF's forstand. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, om der under sådanne omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, er sket en ulige behandling af nationale og udenlandske statsborgere, som forbereder en doktorafhandling.
- 3) Såfremt sagsøgeren i hovedsagen med føje kan gøre gældende at have lidt et tab på grund af en forskelsbehandling, tilkommer det den forelæggende ret at vurdere karakteren af den erstatning, som han måtte være berettiget til, på grundlag af den nationale lovgivning, der gælder vedrørende ansvar uden for kontraktforhold.

(¹) EUT C 117 af 26.5.2007.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — Arcor AG & Co. KG (sag C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (sag C-153/07) og Firma 01051 Telekom GmbH (sag C-154/07) mod Bundesrepublik Deutschland (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-152/07 — C-154/07) (¹)

(Telekommunikationssektoren — net og tjenester — takstud-ligning — artikel 4c i direktiv 90/388/EØF — artikel 7, stk. 2, i direktiv 97/33/EF — artikel 12, stk. 7, i direktiv 98/61/EF — tilsynsmyndighed — direktivers direkte virkning — trekantskonstellation)

(2008/C 223/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Arcor AG & Co. KG (sag C-152/07), Communication Services TELE2 GmbH (sag C-153/07) og Firma 01051 Telekom GmbH (sag C-154/07)

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Procesdeltager: Deutsche Telekom AG

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesverwaltungsgericht — fortolkning af Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester (EFT L 192, s. 10) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne (EFT L 199, s. 32) — nationale regler, hvorefter operatøren af et forbindelsesnet ud over et tilslutningsbidrag yderligere skal yde et bidrag til udligning af det underskud, der opstår for abonnentoperatøren som følge af abonnenttilslutninger — medlemsstaternes forpligtelse til at afskaffe hindringer for takstudligningen opstillet af historiske teleselskaber som følge af implementeringen af samtrafikken — spørgsmålet, om en borger ved en national domstol kan påberåbe sig et direktivs direkte virkning for at få annulleret en forvaltningsakt, der pålægger ham en økonomisk byrde til fordel for en anden borger.

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-princippet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/61/EF af 24. september 1998, og artikel 4c i Kommissionens direktiv 90/388/EF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester, som ændret ved Kommissionens direktiv 96/19/EF af 13. marts 1996, sidstnævnte bestemmelse sammenholdt med betragtning 5 og 20 til direktiv 96/19, skal fortolkes således, at en national tilsynsmyndighed ikke har mulighed for i 2003 at pålægge en operatør af et forbindelsesnet, der er sammenkoblet med et offentligt teleabonnentnet, at yde den markedsdominerende operatør af abonnentnettet et supplerende tilslutningsbidrag ud over en samtrafikafgift, som har til formål at dække det underskud, der opstår for sidstnævnte operatør som følge af udbud af abonnenttilslutninger.
- 2) Artikel 4c i direktiv 90/388, som ændret ved direktiv 96/19, og artikel 12, stk. 7, i direktiv 97/33, som ændret ved direktiv 98/61, har direkte virkning og kan påberåbes direkte af borgere ved en national domstol med henblik på at anfægte en afgørelse truffet af den nationale tilsynsmyndighed.

(¹) EUT C 140 af 23.6.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juli 2008 — Emirates Airlines Direktion für Deutschland mod Diether Schenkel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-173/07) (¹)

(Luftfart — forordning (EF) nr. 261/2004 — kompensation til passagerer i tilfælde af en flyafgangs aflysning — anvendelsesområde — artikel 3, stk. 1, litra a) — begrebet »flyafgang«)

(2008/C 223/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Sagsøgt: Diether Schenkel

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Frankfurt am Main — fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1) — begrebet »flyafgang« — returbillet fra en medlemsstat til en tredjestat — aflysning af hjemrejsen

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at den ikke omfatter en flyrejse fra afgangsstedet til bestemmelsesstedet og retur, i hvilken forbindelse passagerer, som oprindeligt er afrejst fra en lufthavn, der er beliggende på en medlemsstats område, hvor EF-traktaten finder anvendelse, rejser tilbage til denne lufthavn fra en lufthavn, der er beliggende i et tredjeland. Den omstændighed, at ud- og hjemrejsen reserveres samtidig, er uden betydning for fortolkningen af denne bestemmelse.

(¹) EUT C 155 af 7.7.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-207/07) (¹)

(Traktatbrud — artikel 43 EF og 56 EF — national lovgivning, som gør erhvervelse af kapitalandele i selskaber, der udøver visse lovregulerede aktiviteter inden for energisektoren, og af de aktiver, der er nødvendige for at udøve disse aktiviteter, betinget af en forudgående tilladelse)

(2008/C 223/22)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved N. Díaz Abad, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF og 56 EF — national lovgivning, som gør erhvervelse af bestemte kapitalandele i selskaber, der udøver visse lovregulerede aktiviteter inden for energisektoren, betinget af en forudgående tilladelse fra en særlig komité

Konklusion

- 1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 56 EF og 43 EF, idet det har vedtaget stk. 1, andet afsnit, i den fjortende funktion for Den Nationale Energikomité, fastsat i ellefte supplerende bestemmelse, tredje del, punkt 1, i lov nr. 34/1998 af 7. oktober 1998 om kulbrintesektoren (Ley 34/1998, del sector de hidrocarburos), som ændret ved kongeligt lovdekret nr. 4/2006 af 24. februar 2006 (Real Decreto-ley 4/2006), med henblik på at opstille et krav om forudgående tilladelse fra Den Nationale Energikomité for at kunne erhverve bestemte kapitalandele i selskaber, der udøver visse lovregulerede aktiviteter inden for energisektoren, og erhverve de aktiver, der er nødvendige for at udøve disse aktiviteter.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 140 af 23.6.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 17. juli 2008 — Flughafen Köln/Bonn GmbH mod Hauptzollamt Köln (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland))

(Sag C-226/07) (¹)

(Direktiv 2003/96/EF — EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 14, stk. 1, litra a) — fritagelse for energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet — mulighed for beskatning af miljøpolitiske hensyn — direkte virkning af fritagelsen)

(2008/C 223/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Köln

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Düsseldorf — fortolkning af artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) — direkte virkning — national lovgivning, hvorefter gasolie, der er anvendt til produktion af elektricitet, ikke er fritaget for afgift på mineralolie

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, har, for så vidt som det i denne bestemmelse er fastsat, at energiprodukter, der anvendes til produktion af elektricitet, fritages for den i direktivet foreskrevne beskatning, direkte virkning, således at den kan påberåbes af en borger for de nationale retter — for så vidt angår en periode, hvor den pågældende medlemsstat ikke inden for den fastsatte frist har gennemført direktivet — under en tvist med denne stats toldmyndigheder som den, der foreligger i hovedsagen, med henblik på at udelukke anvendelsen af en national lovgivning, som er uforenelig med denne bestemmelse, og følgelig opnå refusion af en afgift, som er i strid hermed.

(¹) EUT C 155 af 7.7.2007.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 10. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-307/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 89/48/EØF — anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed — manglende anerkendelse af eksamensbeviser, der giver adgang til erhvervet som biomedicinsk farmaceut — manglende gennemførelse)

(2008/C 223/24)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og P. Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Fernandes, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse af Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed (EFT L 19, s. 16), hvad angår erhvervet som farmaceut specialiseret i kliniske analyser

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 89/48/EØF af 21. december 1988 om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/19/EF af 14. maj 2001, idet den, hvad angår erhvervet som farmaceut specialiseret i medicinsk biologi, har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre direktivet.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 199 af 25.8.2007.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Østrig

(Sag C-311/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 89/105/EØF — inddragelse af lægemidler til mennesker under de nationale sygesikringsordninger — artikel 6, stk. 1 — liste over lægemidler, der er omfattet af den statslige sygesikringsordning, der opstiller tre kategorier med forskellige forudsætninger for refusion — frist for at træffe afgørelse vedrørende en ansøgning om optagelse af et lægemiddel i de kategorier på listen, som medfører de mest fordelagtige forudsætninger for refusion)

(2008/C 223/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Østrig (ved C. Pesendorfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger (EFT L 40, s. 8) — national ordning inden for social sikring, der etablerer en liste over lægemidler, der er omfattet af den statslige sygesikringsordning bestående af tre kategorier med forskellige forudsætninger for refusion — manglende fastsættelse af frist i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 89/105/EØF, for at træffe afgørelse vedrørende optagelse af lægemidler i en mere fordelagtig kategori

Konklusion

- 1) Republikken Østrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1 i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger, idet Østrig ikke i overensstemmelse med denne bestemmelse har fastsat en frist for at træffe afgørelser vedrørende ansøgninger om optagelse af lægemidler i det gule eller grønne afsnit i det refusionskodeks, der er fastsat i lov om social sikring (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), som ændret ved lov af 2003 om ændring af den sociale sikring (Sozialversicherungs-Änderungsgesetz 2003).
- 2) Republikken Østrig betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 8.9.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. juli 2008 — Dariusz Krawczyński mod Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku — Republikken Polen)

(Sag C-426/07) (¹)

(Interne afgifter — afgifter på motorkøretøjer — punktafgift — brugte køretøjer — import)

(2008/C 223/26)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dariusz Krawczyński

Sagsøgt: Dyrektor Izby Celnej w Białymstoku

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Wojewódzki Sąd Administracyjny, Białystok — fortolkning af artikel 90 EF og artikel 33, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — national lovgivning, hvorefter ethvert salg af en personbil før bilens første indregistrering i landet pålægges punktafgift

Konklusion

- 1) Artikel 33, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en punktafgift som den, der i henhold til den polske lov om punktafgifter (*ustawa o podatku akcyzowym*) af 23. januar 2004 pålægges ethvert salg af køretøjer før deres første indregistrering i Polen.
- 2) Artikel 90, stk. 1, EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en punktafgift som den i hovedsagen omhandlede, for så vidt som størrelsen af den afgift, der pålægges ved salg af brugte køretøjer, som er indført fra en anden medlemsstat, før deres første indregistrering i landet, overstiger det restbeløb af afgiften, som indgår i markedsværdien for tilsvarende køretøjer, der tidligere er blevet indregistreret i den medlemsstat, som indførte punktafgiften. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om den i hovedsagen omhandlede lovgivning og navnlig anvendelsen af artikel 7 i finansministerens bekendtgørelse om nedsættelse af punktafgiftssatserne (*rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obniżenia stawek podatku akcyzowego*) af 22. april 2004 har en sådan virkning.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-510/07) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 68/414/EØF — artikel 1, stk. 1 — forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolieprodukter — tilsidesættelse)

(2008/C 223/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved C. Pochet, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende iagttagelse af den i artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter (EFT 1968 (II), s. 575), som ændret og kodificeret ved Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 (EUT L 217, s. 8), fastsatte pligt til at opretholde lagre af mineralolieprodukter — oplagingspligtens karakter og rækkevidde — uoverensstemmelser mellem de af den berørte medlemsstat fremlagte tal og de tal, der hidrører fra Eurostat — fremgangsmåde ved beregning af lagre af mineralolieprodukter og niveauet for det indenlandske forbrug af de nævnte produkter.

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 68/414/EØF af 20. december 1968 om forpligtelse for EØF's medlemsstater til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter, som ændret ved Rådets direktiv 98/93/EF af 14. december 1998, idet det ikke har vedtaget love eller administrative bestemmelser, der er egnede til i Det Europæiske Fællesskab til enhver tid at opretholde det påkrævede niveau for lagrene af mineralolieprodukter i den anden kategori af mineralolieprodukter, som er anført i direktivets artikel 2.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-543/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/73/EF — ligebehandling af mænd og kvinder — adgang til beskæftigelse — erhvervsuddannelse og forfremmelse — arbejdsvilkår — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2008/C 223/28)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien (ved D. Haven, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger inden for den fastsatte frist for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 269, s. 15).

Konklusion

- 1) Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, idet Belgien ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 9.2.2008.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 17. juli 2008 — Sag om fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre over for Szymon Kozłowski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Stuttgart — Tyskland)

(Sag C-66/08) ⁽¹⁾

(Politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — artikel 4, nr. 6 — fakultativ grund til at afslå fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre — fortolkning af begreberne »er bosat« og »opholder sig« i den fuldbyrdende medlemsstat)

(2008/C 223/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Szymon Kozłowski

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberlandesgericht Stuttgart — fortolkning af artikel 4, nr. 6, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — den fuldbyrdende judicielle myndigheds mulighed for at afslå at fuldbyrde en europæisk arrestordre, der er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en straffedom, og den eftersøgte opholder sig i og er bosat i den fuldbyrdende medlemsstat — begrebet »bosat« og »ophold« — fortolkning af artikel 6, stk. 1, EU, sammenholdt med artikel 12 og 17 EF — national lovgivning, der giver den fuldbyrdende judicielle myndighed mulighed for at undergive en eftersøgt person forskellig behandling, når den giver afslag på overgivelse af den pågældende alt efter om vedkommende er statsborger i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 4, nr. 6, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne skal fortolkes således:

— En eftersøgt person er »bosat« i den fuldbyrdende medlemsstat, når vedkommende har etableret sin faktiske bopæl i medlemsstaten, og personen »opholder sig« der, når han som følge af en fast tilstedeværelse af en vis varighed i denne medlemsstat har opnået en tilknytning til denne stat, der kan sidestilles med tilknytning som følge af bopæl.

— For at kunne afgøre, om der foreligger en sådan tilknytning mellem den eftersøgte person og den fuldbyrdende medlemsstat, at det er muligt at fastslå, at vedkommende er omfattet af begrebet »opholder sig« i den forstand, hvori begrebet anvendes i nævnte artikel 4, nr. 6, skal den fuldbyrdende judicielle myndighed foretage en samlet vurdering af en række objektive forhold, der kendetegner denne persons situation, heriblandt navnlig varigheden af, karakteren af og omstændighederne ved den eftersøgte persons ophold såvel som den familiemæssige og økonomiske tilknytning, som denne person har til den fuldbyrdende medlemsstat.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. juli 2008 — Straffesag mod Inga Rinau (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Republikken Litauen)

(Sag C-195/08 PPU) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser — fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — anmodning om ikke-ankendelse af en afgørelse om tilbagegivelse af et barn, der tilbageholdes ulovligt i en anden medlemsstat — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren)

(2008/C 223/30)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Part i hovedsagen

Inga Rinau

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — fortolkning af artikel 21, 23, 24, artikel 31, stk. 1, artikel 40, stk. 2, og artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — anmodning om ikke-ankendelse i en medlemsstat A af en afgørelse, der er afsagt af en ret i medlemsstat B om krav på tilbagegivelse af et barn, som ulovligt tilbageholdes af sin mor i medlemsstat A, til sin far, der er bosat i medlemsstat B, og som har fået tildelt forældremyndigheden over barnet.

Konklusion

- 1) Når der er truffet en afgørelse om ikke at tilbagegive et barn, og denne afgørelse er bragt til retten i domsstatens kendskab, er det uden betydning, for så vidt angår udstedelsen af en attest i henhold til artikel 42 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000, om denne afgørelse er blevet udsat, omgjort, ophævet eller under alle omstændigheder ikke er blevet endelig eller er blevet erstattet af en afgørelse om tilbagegivelse af barnet, hvis tilbagegivelsen rent faktisk ikke har fundet sted. Da der ikke er rejst tvivl om denne attests autenticitet, og da den er udstedt i overensstemmelse med den formular, som fremgår af bilag IV til forordningen, er det ikke tilladt at gøre indsigelse mod anerkendelsen af afgørelsen om tilbagegivelse af barnet, og det tilkommer alene retten i modtagerstaten at fastslå, at den attesterede afgørelse er eksigibel, og at anordne barnets umiddelbare tilbagegivelse.
- 2) Bortset fra tilfælde, hvor proceduren omhandler en attesteret afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 8, artikel 40 og artikel 42, i forordning nr. 2201/2003, kan enhver berettiget part anmode om ikke-ankendelse af en retsafgørelse, selv hvis der ikke forinden er indgivet en anmodning om anerkendelse af afgørelsen.
- 3) Artikel 31, stk. 1, i forordning nr. 2201/2003, der foreskriver, at hverken den person, mod hvem der anmodes om fuldbyrdelse, eller barnet på dette tidspunkt af sagens behandling kan fremsætte bemærkninger over for retten, finder ikke anvendelse på en procedure om ikke-ankendelse af en retsafgørelse, som er iværksat, uden at der forinden er indgivet en anmodning om anerkendelse af den samme afgørelse. I en sådan situation kan sagsøgte, som anmoder om anerkendelse af afgørelsen, fremsætte bemærkninger.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

Appel iværksat den 22. maj 2008 af Philippe Guigard til prøvelse af dom afsagt den 11. marts 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-301/05, Guigard mod Kommissionen

(Sag C-214/08 P)

(2008/C 223/31)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Philippe Guigard (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Dommen afsagt den 11. marts 2008 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ophæves.
- De af sagsøgeren i første instans nedlagte påstande om annullation og erstatning tages til følge.
- Sagsøgte i første instans tilpligtes at betale samtlige omkostninger i forbindelse med annullationssøgsmålet og appellen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i det væsentlige anført tre anbringender til støtte for appellen.

Med det første anbringende, der omfatter to led, har appellanten gjort gældende, at Retten har foretaget en ukorrekt fortolkning af den fjerde Lomé-konvention⁽¹⁾.

Fejlen består for det første i, at Retten har fastslået, at det i medfør af Lomé-konventionens artikel 313, stk. 2, litra k), påhviler den nationale anvisningsberettigede at træffe bestemmelse om ansættelse af konsulenter og tekniske eksperter, uden at tage hensyn til de beføjelser vedrørende budgetkontrol og forvaltning af midler, som Kommissionen er tillagt ved nævnte konvention, eller til sidstnævnte institutions forpligtelse til at tilbyde den nationale anvisningsberettigede teknisk bistand ved forhandling af kontrakter.

Den af Retten begåede fejl består for det andet i, at Retten har fastslået, at den nationale anvisningsberettigedes anmodning til Kommissionen med henblik på at indhente en godkendelse af afgørelsen om fornyelse af appellans ansættelseskontrakt skal indeholde en udtrykkelig henvisning til Lomé-konventionens artikel 314, for at denne bestemmelses frist på 30 dage begynder at løbe, selv om et sådant krav ingenlunde følger af denne artikel. Ifølge appellanten skulle Retten således, hvis den havde fortolket nævnte artikel korrekt, have fastslået, at Kommissionen ikke havde overholdt nævnte frist.

Med det andet anbringende har appellanten herefter anført, at den anfægtede dom indeholder en klar modsigelse i præmisserne, idet Retten hvad angår anbringendet vedrørende tilsidesættelse af Lomé-konventionens artikel 317, litra a), har fastslået, dels at dette anbringende er fremsat for sent, dels at det i det væsentlige svarer til anbringendet vedrørende tilsidesættelse af samme konventions artikel 313, stk. 2, litra k). Ifølge appellanten kan det samme anbringende ikke både afvises fra realitetsbehandling og være ugrundet.

Endelig har appellanten med det tredje anbringende gjort gældende, at Retten har tilsidesat hans ret til forsvar, for så vidt som den dels ikke har taget hensyn til hans samlede argumentation under retsmødet, dels har ændret rækkevidden af hans

anbringende om tilsidesættelse af omsorgsprincippet, princippet om god forvaltning og princippet om den berettigede forventning.

(¹) Den fjerde konvention indgået mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, undertegnet i Lomé den 15.12.1989 (godkendt ved Rådets og Kommissionens afgørelse 91/400/EKSF, EØF af 25.2.1991 om indgåelse af fjerde AVS/EØF-Konvention, EFT L 229, s. 1), som ændret ved aftalen undertegnet den 4.11.1995 på Mauritius (EFT 1998 L 156, s. 3).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Salamanca (Spanien) den 26. maj 2008 — Eva Martín Martín mod EDP Editores, S.L. og Juan Caballo Bueno

(Sag C-227/08)

(2008/C 223/32)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Salamanca

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eva Martín Martín

Øvrige parter: EDP Editores, S.L. og Juan Caballo Bueno

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 153, sammenholdt med artikel 3 og 95 i traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, artikel 38 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og Rådets direktiv 85/577/EØF⁽¹⁾ af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted, og navnlig dette direktivs artikel 4, fortolkes således, at en ret, som skal påkende en appel iværksat til prøvelse af en dom afsagt i første instans, af egen drift kan erklære en aftale omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde for ugyldig, når den sagsøgte forbruger, som led i sit forsvar mod en påstand om betaling ikke på noget tidspunkt under den mundtlige forhandling eller under appellsagen har påberåbt sig, at aftalen er ugyldig?

(¹) EUT L 372, s. 31 — EE 15/06, s. 131.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den
28. maj 2008 — Colin Wolf mod Stadt Frankfurt am Main**

(Sag C-229/08)

(2008/C 223/33)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Colin Wolf

Sagsøgt: Stadt Frankfurt am Main

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har den nationale lovgiver altid en vid skønsmargin ved udnyttelsen af den skønsmargin, der fremgår af artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF, eller begrænses denne margin til det nødvendige, hvis der skal fastlægges en maksimal aldersgrænse for ansættelse med henblik på, at de pågældende personer skal have været ansat i en minimumsansættelsesperiode inden pensioneringen ⁽¹⁾, jf. artikel 6, stk. 1, andet afsnit, litra c), i direktiv 2000/78/EF?
- 2) Konkretiserer den i artikel 6, stk. 1, andet afsnit, litra c), i direktiv 2000/78/EF nævnte nødvendighed det hensigtsmæssige ved de i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF nævnte midler til at opfylde det pågældende formål og begrænser nødvendigheden således anvendelsesområdet for denne generelle bestemmelse?
- 3) a) Er der tale om et legitimt formål inden for rammerne af artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF, hvis en arbejdsgiver ved at fastlægge en maksimal aldersgrænse for ansættelse varetager sin interesse i, at de tjenestemænd, der skal ansættes, får en længst mulig aktiv ansættelsesperiode?
b) Er gennemførelsen af et sådant formål allerede uforholdsmæssig, hvis den bevirker, at tjenestemænd arbejder længere, end hvad der er nødvendigt for at opnå den lovmæssigt sikrede mindstepension ved en førtidspensionering efter udløbet af 5 beskæftigelsesår?
c) Er gennemførelsen af et sådant formål først uforholdsmæssig, hvis den medfører, at tjenestemænd arbejder længere, end hvad der er nødvendigt for at optjene den lovmæssigt sikrede mindstepension ved en førtidspensionering, pt. 19,51 år?
- 4) a) Er der tale om et legitimt formål i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF, hvis antallet af tjenestemænd, der samlet set skal ansættes ved en lavest mulig maksimal aldersgrænse for ansættelse, holdes så lavt som muligt, med henblik på at antallet af ydelser vedrørende enkelttilfælde — såsom ulykkes- eller sygeforsikring (støtte, også til familiemedlemmer) — holdes så lavt som muligt?
b) Hvilken betydning får den omstændighed, at forsikringsydelserne til ulykker eller støtte i sygdomstilfælde (også familiemedlemmer) med den stigende alder bliver højere i forhold til yngre tjenestemænd, således at de ydelser, der skal betales ved ansættelsen af ældre tjenestemænd, sammenlagt kunne blive højere?
c) Skal der for så vidt foreligge sikre prognoser eller statistikker eller er almindelige sandsynlighedsantagelser tilstrækkelige?
- 5) a) Er der tale om et legitimt formål i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF, hvis en arbejdsgiver vil anvende en bestemt maksimal aldersgrænse for ansættelse, for at sikre en »afbalanceret aldersstruktur i den pågældende karriere«?
b) Hvilke krav skal der i givet fald stilles til overvejelserne vedrørende udformningen af en sådan aldersstruktur for at opfylde betingelserne for en begrundelse (hensigtsmæssighed og nødvendighed)?
6) Er der tale om en legitim overvejelse i henhold til artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2000/78/EF, hvis arbejdsgiveren med hensyn til en maksimal aldersgrænse for ansættelse henviser til, at det generelt er muligt at opfylde de formelle betingelser for optagelse på en uddannelse i brandvæsenet på mellemniveau gennem en tilsvarende skoleuddannelse og en håndværksmæssig uddannelse, inden denne alder er nået?
7) Efter hvilke kriterier skal det bedømmes, om en minimumsansættelsesperiode indtil pensioneringen er hensigtsmæssig eller nødvendig?
a) Kan nødvendigheden af en minimumsansættelsesperiode kun begrundes som modpræstation for den uddannelse, som arbejdsgiveren alene finansierer (kvalifikation til en karriere i brandvæsenet på mellemniveau) for at sikre en rimelig efterfølgende ansættelsesperiode hos denne arbejdsgiver, således at omkostningerne ved tjenestemandens uddannelse på denne måde gradvis arbejdes af?
b) Hvor længe må den ansættelsesperiode, der følger efter uddannelsesperioden, højst vare? Må den overstige 5 år, og i bekræftende fald under hvilke betingelser?
c) Kan hensigtsmæssigheden eller nødvendigheden af en minimumsansættelsesperiode — uafhængigt af nr. 7, litra a) — begrundes med, at den forventede aktive arbejdsperiode for tjenestemænd, hvis pension udelukkende finansieres af arbejdsgiveren, fra ansættelsen og indtil det må antages, at den pågældende går på pension, skal være tilstrækkelig for at optjene en lovsikret mindstepension ved en ansættelsesperiode på pt. 19,51 år?

- d) Er afslaget på en ansættelse i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF da omvendt først begrundet, hvis personen ville blive ansat i en alder, som ved den forventede pensionering ville føre til, at mindstepensionen skulle betales, selv om den endnu ikke var optjent?
- 8) a) Skal der med henblik på bedømmelsen af pensioneringen i henhold til artikel 6, stk. 1, andet afsnit, litra c), i direktiv 2000/78/EF tages udgangspunkt i den ved lov fastlagte aldersgrænse for overgangen til pensioneringen med modtagelse af en pension i tilslutning dertil, eller skal der tages udgangspunkt i den statistiske gennemsnitsalder for pensionering af en bestemt tjenestemand eller erhvervsgruppe?
- b) I hvilket omfang skal der i givet fald tages hensyn til, at den normale pensionsalder for enkelte tjenestemænd kan udskydes indtil to år? Fører denne omstændighed i tilsvarende omfang til, at den maksimale aldersgrænse for ansættelse sættes op?
- 9) Kan den uddannelse, der først skal gennemføres med henblik på tjenestemandsansættelsen, medregnes ved beregningen af minimumsansættelsesperioden inden for rammerne af artikel 6, stk. 1, direktiv 2000/78/EF? Har det for så vidt betydning, om der ved erhvervelsen af pensionen skal tages hensyn til uddannelsesperioden som en arbejdsperiode, hvor der kan optjenes pension i fuldt omfang, eller skal uddannelsesperioden fradrages det tidsrum, hvori en arbejdsgiver kan forlange en minimumsansættelsesperiode i henhold til artikel 6, stk. 1, andet afsnit, litra c), i direktiv 2000/78/EF?
- 10) Er bestemmelserne i § 15, stk. 1, andet punktum, og stk. 3, i Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz (den almindelige ligestillingslov) forenelige med artikel 17 i direktiv 2000/78/EF?

(¹) EFT L 303, s. 16.

Appel iværksat den 29. maj 2008 af Massimo Giannini til prøvelse af dom afsagt den 12. marts 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-100/04, Giannini mod Kommissionen

(Sag C-231/08 P)

(2008/C 223/34)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Massimo Giannini (ved avocates L. Levi og C. Ronzi)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 12. marts 2008 i sag T-100/04 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans ophæves.
- Som følge heraf gives appellanten medhold i sine påstande for førsteinstansen og derfor
 - annulleres afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve KOM/A/9/01 om ikke at opføre appellanten på reservelisten for denne udvælgelsesprøve, hvilken afgørelse blev meddelt appellanten ved skrivelse af 11. juni 2003, og om fornødent annulleres afslaget på den anmodning, appellanten havde indgivet om fornyet gennemgang, hvilken afgørelse blev meddelt appellanten ved skrivelse af 8. juli 2003, og endelig annulleres afslaget på appellants klage, hvilken afgørelse blev meddelt appellanten ved skrivelse af 2. december 2003
 - tilpligtes Kommissionen at betale erstatning for det tab, appellanten har lidt, hvilket tab dels kan fastsættes som værende lig med differencen mellem den arbejdsløshedsunderstøttelse, han oppebar efter ophøret af hans kontrakt som midlertidig ansat, og vederlaget til en tjenestemand i lønklasse A7/4, dels efter arbejdsløshedsperioden som det beløb, der udbetales som vederlag til en tjenestemand i lønklasse A7/5, og for den ikke-økonomiske skade, han har lidt, hvilken skade kan opgøres til én euro.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger, såvel for førsteinstansen som i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har i det væsentlige fremsat tre anbringender til støtte for sin appel.

Med sit første anbringende har appellanten først foreholdt retten, at den har tilsidesat hans ret til en retfærdig proces, og særligt hans ret til at få sagen afgjort inden for rimelig tid. Der er nemlig hengået fire år mellem sagsanlægget ved Retten og dommens afsigelse. Der er imidlertid ingen usædvanlige omstændigheder i denne sag, der berettiger en sådan langsommelighed. Sagen var hverken særligt omfattende eller retlig kompliceret, og der stod virkeligt noget på spil for appellanten i sagen.

Med sit andet anbringende har appellanten dernæst gjort gældende, at Retten har tilsidesat tjenestemandsvedtægtens artikel 4, 27 og 29 og anlagt en urigtig fortolkning af såvel begrebet tjenestens interesse som af den bistandsforpligtelse, der påhviler fællesskabsinstitutionerne overfor deres tjenestemænd og øvrige ansatte. Retten har herved efter appellants opfattelse forvekslet ansættelse ved Fællesskaberne via en generel udvælgelsesprøve, der har til formål at oprette en ansættelsesreserve, og videreførelsen af karrieren for personer, der allerede er ansat, via de ordninger med forflytninger og forfremmelser, som er fastsat i vedtægten.

Med sit tredje anbringende har appellanten endelig gjort gældende, at Retten har tilsidesat sin forpligtelse til at begrunde sine domme, forbuddet mod forskelsbehandling og princippet om retten til forsvar, samt at der foreligger en forvanskning af de beviser, den har fået forelagt. Dette sidste anbringende kan opdeles i tre led:

Med det første led af det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat såvel forbuddet mod forskelsbehandling som sin begrundelsesforpligtelse og bevisreglerne ved at fastslå, at visse ansøgers kendskab til det dokument, som den skriftlige prøve var baseret på, ikke indebar en tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling og ikke nødvendiggjorde, at Kommissionen fremlagde konkrete beviser for, at denne omstændighed ikke havde medført forskelsbehandling.

Med det andet led af dette anbringende har appellanten anført, at der foreligger en tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling, og en forvanskning af de beviser, der var forelagt til Rettens bedømmelse, for så vidt som den lagde til grund, at udvælgelseskomitéens sammensætning var tilstrækkelig stabil til at sikre en objektiv sammenligning og bedømmelse af ansøgere, selv om sagens omstændigheder tværtimod viste, at sammensætningen af udvælgelseskomitéen ikke var tilstrækkelig stabil, og Kommissionen ikke havde ladet flere væsentlige faktuelle oplysninger tilgå Retten.

Med det tredje led af dette anbringende har appellanten endelig anført, at der foreligger en ny tilsidesættelse af forbuddet mod forskelsbehandling og af reglerne, samt en tilsidesættelse af retten til forsvar i relation til Rettens konklusion om, at udvælgelseskomitéens medlemmer var upartiske.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Ried im Innkreis (Østrig) den 2. juni 2008 — Straffesag mod Roland Langer

(Sag C-235/08)

(2008/C 223/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Ried im Innkreis

Part i straffesagen

Roland Langer

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 43 EF (traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i dennes affattelse af 2.10.1997, som senest ændret ved [traktaten om] Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union af 25.4.2005, EUT L 157, s. 11) fortolkes således, at den er til hinder for en forskrift, hvorefter drift af hasardspil i kasinoer udelukkende er forbeholdt selskaber i aktieselskabsform med hjemsted på denne medlemsstats område, og dermed forudsætter stiftelse eller erhvervelse af et kapitalselskab, der er beliggende i denne medlemsstat?
- 2) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de er til hinder for et nationalt monopol på bestemte hasardspil, som eksempelvis hasardspil i kasinoer, når der i den pågældende medlemsstat ikke findes en sammenhængende og systematisk politik med det formål at begrænse hasardspil, eftersom nationale koncessionshavere opmuntrer til deltagelse i hasardspil — såsom statslige sportsvæddemål og lotterier — og reklamerer herfor (i fjernsyn, aviser og tidsskrifter), idet reklamerne endog indebærer, at der kort tid før lottotrækningen tilbydes et kontant beløb for en spillekupon (»TOI TOI TOI — Glaub' ans Glück«)?
- 3) Skal artikel 43 EF og 49 EF fortolkes således, at de er til hinder for en forskrift, hvorefter samtlige koncessioner til at drive hasardspil og kasinoer i henhold til en national spillelovgivning tildeles for en periode på 15 år på grundlag af en ordning, der udelukker ansøgere fra fællesskabsområdet (som ikke er hjemmehørende i denne medlemsstat) fra proceduren for tildeling af koncessioner?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 4. juni 2008 — Swiss Re Germany Holding GmbH mod Finanzamt München für Körperschaften

(Sag C-242/08)

(2008/C 223/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Swiss Re Germany Holding GmbH

Sagsøgt: Finanzamt München für Körperschaften

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 9, stk. 2, litra e), femte led, og artikel 13, punkt B, litra a) og litra d), nr. 2 og 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾ fortolkes således, at en overtagelse mod en købspris, som skal betales af erhververen, af en aftale om genforsikring af livsforsikringer, på grundlag af hvilken erhververen af denne aftale med forsikringstagers samtykke overtager den afgiftsfrie genforsikringsvirksomhed, som den hidtidige forsikringsgiver har udøvet, og herefter i den hidtidige forsikringsgivers sted præsterer afgiftsfrie genforsikringsydelse til forsikringstager, anses for

a) en forsikrings- eller banktransaktion i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 9, stk. 2, litra e), femte led, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, eller

b) en genforsikringstransaktion i henhold til artikel 13, punkt B, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, eller

c) en transaktion, der i det væsentlige består af dels en afgiftsfri indgåelse af forpligtelser, dels en afgiftsfri transaktion vedrørende fordringer i henhold til artikel 13, punkt B, litra d), nr. 2 og 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter?

2) Ændres svaret på spørgsmål 1, såfremt det ikke er erhververen, men den hidtidige forsikringsgiver, der betaler et vederlag for overdragelsen?

3) Såfremt spørgsmål 1, litra a)-c), besvares benægtende: Skal artikel 13, punkt B, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter fortolkes således, at

— overdragelse mod vederlag af aftaler om genforsikring af livsforsikringer er en levering og at

— der ved anvendelsen af artikel 13, punkt B, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ikke skal sondres efter, om stedet for den afgiftsfritagne virksomhed befinder sig i leveringsmedlemsstaten eller i en anden medlemsstat?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 9. juni 2008 — Gaz de France — Berliner Investissement SA mod Bundeszentralamt für Steuern

(Sag C-247/08)

(2008/C 223/37)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgerichts Köln (Tyskland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gaz de France — Berliner Investissement SA

Sagsøgt: Bundeszentralamt für Steuern

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6), sammenholdt med litra f) i bilaget til direktivet, fortolkes således, at også et fransk selskab af typen »société par actions simplifiée« allerede før 2005 kunne anses for et »selskab i en medlemsstat« i direktivets forstand, og at det således i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/435/EØF skal fritages for kildeskat af overskud, som dets tyske datterselskab udloddede i 1999?

2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

Er artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater ⁽¹⁾ (EFT L 225, s. 6), sammenholdt med litra f) i bilaget til direktivet, for så vidt i strid med artikel 43 EF og 48 EF eller artikel 56, stk. 1, EF og artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 3, EF, som bestemmelsen sammenholdt med artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/435/EØF ganske vist for et fransk moderselskab af typen »société anonyme«, »société en commandite par actions« eller »société à responsabilité limitée«, men ikke for et fransk moderselskab af typen »société par actions simplifiée«, foreskriver fritagelse for kildeskat af overskud, som et tysk datterselskab udlodder?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽¹⁾ EFT L 225, s. 6.

Sag anlagt den 10. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-250/08)

(2008/C 223/38)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved R. Lyal og P. van Nuffel, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktatens artikel 18, 43 og 56 og EØS-aftalens artikel 31 og 40, idet der inden for regionen Flandern ved beregningen af en afgiftsfordel i forbindelse med køb af en fast ejendom, der skal anvendes som ny hovedbopæl, kun tages hensyn til det beløb, der blev betalt i stempel- og tinglysningsafgifter ved købet af en fast ejendom, der tidligere har været anvendt som hovedbopæl, når denne var beliggende i regionen Flandern, men ikke når den var beliggende i en anden medlemsstat end Belgien eller i en EFTA-stat.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge den belgiske lovgivning om stempel- og tinglysningsafgifter, som er i kraft i regionen Flandern, nedsættes stempel- og tinglysningsafgifterne ved køb i regionen Flandern af en fast ejendom, der anvendes som hovedbopæl, med det beløb, der blev betalt i stempel- og tinglysningsafgifter ved køb af en fast ejendom i regionen Flandern, der tidligere blev anvendt som hovedbopæl, såfremt denne blev solgt inden for den samme periode. Kommissionen er af den opfattelse, at denne lovgivning giver personer, som flytter inden for regionen Flandern, en afgiftsfordel under i øvrigt lige omstændigheder, der ikke indrømmes personer, som flytter fra en anden medlemsstat end Belgien til regionen Flandern. Kommissionen er af den opfattelse, at denne lovgivning diskriminerer de unionsborgere, som gør brug af deres ret til fri bevægelighed, at den diskriminerer de unionsborgere, som gør brug af deres etableringsret, og at den indeholder en begrænsning for investeringer i fast ejendom i regionen Flandern med kapital fra andre medlemsstater end Belgien, hvorfor den i princippet er i strid med henholdsvis EF-traktatens artikel 18 og 43, EØS-aftalens artikel 31, EF-traktatens artikel 56 og EØS-aftalens artikel 40. Kommissionen er af den opfattelse, at der ikke findes nogen tvingende almene hensyn som kan begrunde disse tilsidesættelser af traktaten. Sag-

søgte kan heller ikke påberåbe sig nødvendigheden af at sikre sammenhængen i skatte- og afgiftssystemet, da der i denne sag er tale om to skatte- og afgiftsmæssige situationer, som er uafhængige af hinanden, og hvoraf hver enkelt er reguleret af de selvstændige regler, der finder anvendelse på den pågældende situation.

Sag anlagt den 13. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-253/08)

(2008/C 223/39)

*Processprog: portugisisk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrell og M. Telles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (⁽¹⁾), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har givet Kommissionen meddelelse herom

— Republikken Portugal tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2006/22/EF udløb den 1. april 2007.

(⁽¹⁾) EUT L 102, s. 35.

Sag anlagt den 13. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-255/08)

(2008/C 223/40)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 2 og 3, sammenholdt med bilag II og III i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 97/11/EF ⁽²⁾ og direktiv 2003/35/EF ⁽³⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. Ifølge artikel 249, stk. 3, EF er et direktiv med hensyn til tilsigtede mål bindende for enhver medlemsstat, som det rettes til, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen.
2. Medlemsstaterne skal derfor træffe de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre direktiver i national ret inden for den heri fastsatte frist og straks give Kommissionen underretning herom.
3. I den foreliggende sag bestemmer artikel 3, stk. 1, i direktiv 97/11/EF, at medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet senest den 14. marts 1999, og at de straks underretter Kommissionen herom. Nederlandene har imidlertid ikke efterkommet denne bestemmelse.
4. Ifølge Kommissionen har Nederlandene derfor endnu ikke truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en korrekt gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 3, sammenholdt med bilag II og III, i direktiv 85/337/EF, som ændret ved

direktiv 97/11 og direktiv 2003/35, da det ikke har anvendt alle kriterier i direktivets bilag III på alle projekter i direktivets bilag II.

⁽¹⁾ EFT L 175, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 73, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 156, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. juni 2008 — Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. og Ladbrokes International Ltd. mod Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Sag C-258/08)

(2008/C 223/41)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. og Ladbrokes International Ltd.

Sagsøgt: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Præjudicielle spørgsmål

- »1) Opfylder en national hasardspilpolitik — som sigter på kanalisering af spillelidenskab, og som faktisk bidrager til, at de formål, der forfølges med den pågældende nationale lovgivning, dvs. kontrol af ludomani og forebyggelse af svig, nås, idet det regulerede udbud af hasardspil forbliver af et (meget) mere begrænset omfang på grund af denne politik, end det ville have været uden dette nationale reguleringssystem — også den betingelse, der er formuleret i De Europæiske Fællesskabers Domstols praksis, særligt i dom af 6. november 2003, sag C-243/01, Gambelli (Sml. I, s. 13031), om, at restriktionerne på en sammenhængende og systematisk måde skal medvirke til at begrænse væddemålsvirksomhed, såfremt bevillingshaveren/-ne tillades at gøre sit/deres hasardspiludbud attraktivt ved at introducere nye hasardspil og henlede den brede offentligheds opmærksomhed på sit/deres hasardspiludbud ved reklamering, således at (potentielle) spillere holdes fra det ulovlige udbud af hasardspil (jf. EF-Domstolens dom af 6.3.2007, forenede sager C-338/04, C-359/04 og C-360/04, Placanica, Sml. I, s. 1891, præmis 55 in fine)?

- 2a) Skal den nationale domstol under antagelse af, at en national hasardspillovgivning er forenelig med 49 EF, ved anvendelsen i et konkret tilfælde hver gang undersøge, om den pågældende foranstaltning, såsom et påbud om ved hjælp af en software, der er til rådighed hertil, og som gør en webside utilgængelig for deltagelse i de derpå udbudte hasardspil for personer med bopæl i den pågældende medlemsstat, under de konkrete omstændigheder i sagen som sådan og i sig selv opfylder den betingelse, at den faktisk opfylder de formål, der er anført som begrundelse for den nationale lovgivning, og om de restriktioner, der følger af denne lovgivning og anvendelsen heraf for den frie udveksling af tjenesteydelser, ikke er uforholdsmæssige i forhold til disse formål?
- 2b) Er det ved besvarelsen af spørgsmål 2a af betydning, at der ikke nedlægges påstand om den pågældende foranstaltning i forbindelse med myndighedernes håndhævelse af den nationale lovgivning, men i forbindelse med en civilretlig sag, hvori en organisation, der foranstalter hasardspil, og som har den krævede bevilling, har nedlagt påstand om, at foranstaltningen træffes på grundlag af udøvet handling, der ifølge organisationen efter borgerlig ret er uretmæssig, og som består i, at modparten har overtrådt den pågældende nationale lovgivning og således har opnået et uhelderligt forspring over for den part, der handler med den krævede bevilling?
3. Skal artikel 49 EF fortolkes således, at anvendelsen af denne artikel har til følge, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat ikke på grund af et lukket bevillingssystem, der er gældende i medlemsstaten, kan forbyde, at en udbyder af tjenesteydelser, der allerede har fået udstedt en bevilling i en anden medlemsstat til levering af tjenesteydelser via Internettet, også udbyder disse tjenesteydelser i førstnævnte medlemsstat?»

Appel iværksat den 24. juni 2008 af Christos Michail til prøvelse af dom afsagt den 16. april 2008 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-486/04, Michail mod Kommissionen

(Sag C-268/08 P)

(2008/C 223/42)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Christos Michail (ved avocat C. Meïdanis)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen fremmes til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold i sagen.
- Om fornødent ophæves dom afsagt den 16. april 2008 af Retten i Første Instans i sag T-486/04.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende bestemmelser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat tre anbringender til støtte for sin appel.

Med det første anbringende har Christos Michail gjort gældende, at Retten begik en fejl i relation til fortolkningen og anvendelsen af fællesskabsretten og tilsidesatte sin forpligtelse til at begrunde sine afgørelser, for så vidt som den i den appellerede dom anerkendte, at Kommissionen har bidraget til at fremkalde appellants følelse af at være offer for psykisk chikane som omhandlet i tjenstemandsvedtægtens artikel 12a, men alligevel forkastede søgsmålet som ugrundet.

Med det andet anbringende har appellanten foreholdt Retten, at den har forvansket de faktiske omstændigheder, den havde fået forelagt til bedømmelse, bl.a. ved at gennemgå dem enkeltvis frem for at anlægge en samlet bedømmelse heraf, og at den har begået flere fejl ved den retlige kvalifikation af disse omstændigheder.

Med det tredje anbringende har appellanten endeligt kritiseret Rettens afgørelse om på grund af manglende præcision at afvise den række af anbringender, han havde fremsat til støtte for sin stævning vedrørende bl.a. en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 21a, 22a og 22b, af ligebehandlingsprincippet og af proportionalitetsprincippet. Retten fratog nemlig stævningen dens hovedformål og dens opbygning, da den splittede stævningen op i flere dele.

Sag anlagt den 24. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-271/08)

(2008/C 223/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Wilms og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland frem til den 31. januar 2006 har tilsidesat artikel 8, sammenholdt med afsnit III-IV, i direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾ og siden 1. februar 2006 har tilsidesat artikel 20, sammenholdt med artikel 23-55, i direktiv 2004/18/EF ⁽²⁾, idet kommunale myndigheder og virksomheder med mere end 1 218 ansatte har indgået tjenesteydelsesaftaler vedrørende arbejdsmarkedspensioner med de i § 6 i TV-EUmw/VKA nævnte institutioner og virksomheder uden afholdelse af en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I Tyskland kan arbejdstagere kræve af deres arbejdsgivere, at der af deres kommende løntilgodehavende anvendes op til 4 % af den gældende øvre bidragsgrænse i den almindelige pensionsforsikring gennem pensionsbidrag til deres arbejdsmarkedspension. Efter den kollektive overenskomst om pensionsbidrag for kommunalt ansatte arbejdstagere (herefter »overenskomsten«) påhviler effektueringen af pensionsbidraget de kommunale myndigheder/virksomheder. Pensionsbidraget skal effektueres ved offentlige supplerende pensionsordninger, henholdsvis af virksomheder i Sparkassen-Finanzgruppe eller af kommunale forsikringsselskaber. Som regel indgik de kommunale myndigheder/virksomheder gruppeforsikringsaftaler for alle deres medarbejdere, hvormed der blev aftalt en pensionsbidragsordning med de ovennævnte institutioner.

Ifølge Kommissionens oplysninger indgik de kommunale myndigheder/virksomheder disse aftaler om tjenesteydelser om arbejdsmarkedspensioner direkte med de i overenskomsten anførte institutioner og virksomheder uden afholdelse af en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet.

Tjenesteydelser vedrørende arbejdsmarkedspensioner er omfattet af bilag I A, kategori 6, i direktiv 92/50/EØF og siden den 1. februar 2006 af bilag II, del A, i direktiv 2004/18/EF. Det drejer sig om tjenesteydelser vedrørende forsikrings- og pensionsfonde, som ikke henregnes til de lovmæssige sociale forsikringer. Følgelig drejer det sig ved de omhandlede aftaler indgået af kommunale myndigheder, altså af ordregivende myndigheder, om skriftligt indgåede, gensidigt bebyrdende, offentlige aftaler, som omhandlet i de nævnte direktiver. Endvidere fremgår det af retspraksis, at artikel 1, litra a), i direktiv 92/50/EØF ikke sondrer mellem aftaler, som en ordregivende myndighed indgår for at opfylde sine opgaver af almen interesse, og aftaler, som ikke har sammenhæng med sådanne opgaver. Domstolen har derfor afvist konceptet om funktionel stilling som ordregivende myndighed. De tyske myndigheders indvending om, at de kommunale myndigheder/virksomheder i forbindelse med arbejdsmarkedspensioner ikke fungerer som ordregivende myndighed i henhold til reglerne om udbud, kan således ikke tiltrædes.

Det er endvidere Kommissionens opfattelse, at de omhandlede aftaler i betydeligt omfang overskrider de relevante tærskelværdier. I modsætning til sagsøgtes opfattelse er der ikke tale om, at hver enkelt aftale skal lægges til grund for denne beregning. Det afgørende er derimod rammeaftalens varighed, da det ikke er de enkelte aftaler mellem arbejdstageren og arbejdsgiverens, som er genstand for aftaleindgåelsen i den forstand, hvori udtrykket anvendes i de fællesskabsretlige udbudsregler. Den værdi af en rammeaftale, der skal tages i betragtning, er således lig med den skønsmæssige samlede værdi uden moms af alle aftaler, som er planlagt indenfor rammeaftalens samlede løbetid. Efter Kommissionens beregninger overstiger mindst 110 byer i Forbundsrepublikken Tyskland tærskelværdien.

Kommunale myndigheder og virksomheder skulle derfor ikke have indgået tjenesteydelseskontrakter om arbejdsmarkedspension direkte med de i overenskomsten nævnte institutioner og virksomheder, men derimod efter afholdelse af en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet. Den omstændighed, at den fortsatte udbetaling af løn er reguleret i en overenskomst, kan ikke ændre ved denne vurdering. For det første lægges det i Domstolens praksis entydigt til grund, at der ikke består et generelt forbehold for aftalefrihed på arbejdsmarkedet i fællesskabsretten, og for det andet finder Kommissionen ikke, at den i den tyske Grundgesetz forankrede aftalefrihed på arbejdsmarkedet skulle blive uretmæssigt indskrænket gennem opfyldelsen af de lovmæssige forpligtelser til at afholde udbud, som påhviler ordregivende myndigheder.

⁽¹⁾ EFT L 209, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 134, s. 114.

Sag anlagt den 24. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-275/08)

(2008/C 223/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Wilms og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6 sammenholdt med artikel 9 i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 (⁽¹⁾), idet Datacentralen Baden-Württemberg har indgået en offentlig kontrakt om køb og vedligeholdelse af et softwareprogram uden afholdelse af en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål omhandler indgåelsen af en aftale mellem Datacentralen Baden-Württemberg og Institutet for databehandling i Bayern (AKDB) om indkøb af et softwareprogram til brug for indregistreringen af køretøjer. Den omhandlede afgørelse om aftaleindgåelse blev truffet i udbud efter forhandling uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, og der blev udelukkende forhandlet med AKDB.

Efter Kommissionens opfattelse er den omstændighed, at aftalen i Tyskland allerede har været genstand for en klageprocedure i henhold til direktiv 89/665/EØF, uden betydning for konstateringen af et traktatbrud, eftersom der består grundlæggende forskelle mellem en klageprocedure for en national ret og en traktatbrudsag i henhold til EF-traktatens artikel 226, både med hensyn til det forfulgte formål og med hensyn til parterne og afviklingen af proceduren.

Den omhandlede aftale er en offentlig indkøbsaftale i henhold til artikel 1, litra a), i direktiv 93/36/EØF. Værdien af aftalen beløber sig efter Kommissionens oplysninger til ca. 1 mio. EUR og overstiger dermed direktivets tærskelværdi betydeligt. Datacentralen er en offentligretlig juridisk person, der er oprettet med det særlige formål af almen interesse at koordinere og fremme den elektroniske databehandling i den offentlige forvaltning. Endvidere er instituttet overvejende kontrolleret af Land Baden-Württemberg, der udpeger mere end halvdelen af bestyrelsesmedlemmerne. Institutet er dermed en ordregivende myndighed i henhold til artikel 1, litra b), i direktiv 93/36/EØF, der er forpligtet til at indgå aftaler på direktivets anvendelsesområde under overholdelse af de i direktivet fastsatte procedurer. Den omstændighed, at datacentralerne i lighed med AKDB er offentligretlige juridiske personer er uden betydning for anvendelsen af direktiv 93/36/EØF.

Efter Kommissionens oplysninger foreligger der ikke omstændigheder, der kan begrunde, at der kan indgås en aftale under hånden i form af et udbud efter forhandling uden forudgående udbudsbekendtgørelse. Efter Domstolens praksis har udbud efter forhandling karakter af en undtagelse og må kun finde anvendelse i »særlige, nøjagtigt fastlagte« tilfælde. Det er medlemsstaten, der har bevisbyrden for, at der foreligger ekstraordinære

omstændigheder, som medlemsstaten ønsker at påberåbe sig. Da medlemsstaten i det foreliggende tilfælde ikke har løftet denne bevisbyrde, må Kommissionen komme til det resultat, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat artikel 6, sammenholdt med artikel 9, i direktiv 93/36/EØF om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb ved at indgå den omhandlede aftale uden afholdelse af en udbudsprocedure inden for hele Fællesskabet.

(⁽¹⁾) EFT L 199, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nr. 23 de Madrid (Spanien) den 26. juni 2008 — Francisco Vicente Pereda mod Madrid Movilidad SA

(Sag C-277/08)

(2008/C 223/45)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social nr. 23 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Francisco Vicente Pereda

Sagsøgt: Madrid Movilidad SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 2003/88/EF (⁽¹⁾) fortolkes således, at i tilfælde hvor den ferieperiode, der er fastsat i virksomhedens ferieplan, tidsmæssigt falder sammen med en midlertidig uarbejdsdygtighed som følge af en arbejdsulykke, der er indtruffet før den fastsatte dato for feriens påbegyndelse, har den berørte arbejdstager efter at være blevet raskmeldt ret til at afholde ferien på andre tidspunkter end de oprindeligt fastsatte, uanset om det relevante kalenderår er udløbet eller ej?

(⁽¹⁾) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 229, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 26. juni 2008 — Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH mod Günter Guni og trekking.at Reisen GmbH

(Sag C-278/08)

(2008/C 223/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Die BergSpechte Outdoor Reisen und Alpinschule Edi Koblmüller GmbH

Sagsøgte: Günter Guni og trekking.at Reisen GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (herefter direktiv 89/104) ⁽¹⁾ fortolkes således, at der gøres brug af et varemærke på en måde, der er forbeholdt varemærkeindehaveren, hvis mærket eller et tegn, der ligner det (som f.eks. ordbestanddelen af et figur- og ordmærke), indgives som keyword ved en søgemaskineoperator, og der derfor ved indtastningen af mærket eller af det tegn, der ligner det, som søgeord i søgemaskinen, fremkommer reklame for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art på computerskærmen?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges:
 - A) Krænkes varemærkeindehaverens eneret ved anvendelse af et søgeord, der er identisk med mærket, til at reklamere for varer eller tjenesteydelser, der er af samme eller lignende art, uanset om den pågældende reklame figurerer på listen over søgeresultater eller optræder i en derfra fysisk adskilt reklameblok, og uanset om den benævnes som en »annonce«?
 - B) Kan risikoen for forvekslinger udelukkes ved anvendelsen af et tegn, der er identisk med mærket, for lignende varer eller tjenesteydelser eller ved anvendelse af et tegn, der ligner varemærket, for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art, når reklamen er betegnet som en »annonce« og/eller ikke figurerer på listen over søgeresultater, men optræder i en derfra fysisk adskilt reklameblok?

⁽¹⁾ EFT 1989 L 40, s. 1.

Appel iværksat den 25. juni 2008 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 10. april 2008 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-233/04, Kongeriget Nederlandene, støttet af Forbundsrepublikken Tyskland, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-279/08 P)

(2008/C 223/47)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. van Vliet, K. Gross og C. Urraca Gaviedes, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kongeriget Nederlandene og Forbundsrepublikken Tyskland

Påstande

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Principalt
 - a) Den anfægtede dom ophæves.
 - b) Søgsmålet med påstand om annullation af beslutningen afvises.
 - c) Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og omkostningerne vedrørende denne appelsag.
- Subsidiært
 - a) Den anfægtede dom ophæves.
 - b) Søgsmålet med påstand om annullation af beslutningen forkastes.
 - c) Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger for Retten og omkostningerne vedrørende denne appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Med sit første anbringende har Kommissionen anført, at Retten med urette antog Kongeriget Nederlandenes søgsmål til realitetsbehandling.

Efter Kommissionens opfattelse fremgår det af Domstolens praksis, navnlig af kendelsen i sag C-164/02, at en medlemsstat ikke kan begære annullation af en kommissionsbeslutning, hvormed Kommissionen erklærer, at støtteforanstaltninger, som medlemsstaten har anmeldt, er forenelige med fællesmarkedet.

- Med sit andet anbringende anfører Kommissionen (subsidiært), at Retten med urette kom til det resultat, at den omtvistede foranstaltning ikke er selektiv, dvs. at den ikke begunstiger visse virksomheder i artikel 87, stk. 1, EF's forstand. Kommissionen gør endvidere gældende, at Retten med urette fastslog, at uanset om foranstaltningen er selektiv, vil den henset til sit formål ikke udgøre statsstøtte, og at foranstaltningen er begrundet efter systemets karakter og opbygning.

Appel iværksat den 26. juni 2008 af Deutsche Telekom AG til prøvelse af dom afsagt den 10. april 2008 af Retten i Første Instans (Femte Udvidede Afdeling) i sag T-271/03, Deutsche Telekom mod Kommissionen

(Sag C-280/08 P)

(2008/C 223/48)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Telekom AG (ved Rechtsanwalt U. Quack, Rechtsanwalt S. Ohlhoff og Rechtsanwalt M. Hutschneider)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Arcor AG & Co. KG, Versatel NRW GmbH, tidligere Tropolys NRW GmbH, tidligere CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, tidligere KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH, tidligere tesion Telekommunikation GmbH, Versatel West-Deutschland GmbH & Co. KG, tidligere VersaTel Deutschland GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 10. april 2008 i sag T-271/03 ophæves.
- Kommissionens beslutning 2003/707/EF ⁽¹⁾ af 21. maj 2003 meddelt under nummer K(2003) 1536 endelig udg. annulleres.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som Deutsche Telekom AG er blevet pålagt ved den anfægtede kommissionsbeslutnings artikel 3, efter Domstolens frie skøn.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin appel af den nævnte dom afsagt af Retten har appellanten gjort følgende anbringender gældende.

Dommen tilsidesætter artikel 82 EF og strider mod princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, eftersom der i det foreliggende tilfælde ikke foreligger en objektiv krænkelse af den nævnte bestemmelse, der kan tilregnes appellanten, ligesom denne heller ikke ifalder noget ansvar. Dommen tager ikke hensyn til den gentagne prøvelse i henhold til gældende ret af det påståede prispres, som blev foretaget af tilsynsmyndigheden for telekommunikation og post (herefter »RegTP«), der på daværende tidspunkt var ansvarlig for tilsynet med appellanten. RegTP har gentagne gange prøvet, om der forelå et konkurrencebegrænsende prispres ved tilslutninger og hver gang afkræftet, at der forelå et sådan prispres. I et sådant tilfælde bliver den regulerede virksomheds særlige ansvar for at bevare markedets struktur overlappet og begrænset af den ansvarlige regulerende myndigheds ansvar. Appellanten kunne henset til reguleringsafgørelserne gå ud fra, at dens adfærd ikke var konkurrencebegrænsende. Antagelsen om, at appellanten havde kunnet mindske det påståede prispres ved at forhøje sine ADSL-afgifter, modsiges af Rettens egen betragtning om, at en »krydssubsidiering« mellem forskellige markeder ikke skal tages i betragtning ved en prøvelse af et prispres. Hertil kommer, at Retten retsstridigt ikke har kritiseret, at Kommissionen undlod at efterprøve, om en forhøjelse af ADSL-afgifterne overhovedet kunne mindske det påståede prispres.

Dommen tilsidesætter endvidere artikel 82 EF, fordi Retten har vurderet betingelserne i henhold til denne bestemmelse urigtigt. En allerede foreliggende undersøgelse af et prispres kan ikke udgøre bevis for misbrug. Hvis engrospriserne er fastsat bindende af den ansvarlige tilsynsmyndighed (som det er tilfældet her), ville denne undersøgelse selv kunne føre til konkurrencebegrænsende resultater.

Retten har i den forbindelse også tilsidesat sin pligt til at begrunde dommen.

Den anfægtede dom er også i forbindelse med prøvelsen af den af Kommissionen anvendte metode til påvisning af prispresset retsstridig på flere centrale punkter. For det første fordi den såkaldte »As-Efficient-Competitor-Test«, som Retten har lagt til grund som almenyldig målestok, i hvert fald ikke kan anvendes, hvis den markedsdominerende virksomhed og dens konkurrenter (som er tilfældet her) driver virksomhed under forskellige tilsynsretlige og faktiske konkurrencebetingelser. For det andet fordi prispresset kun tager hensyn til tilslutningsafgifterne, mens afgifter for yderligere teletjenester, der beror på samme engrostenester (navnlig samtaler), ikke tages i betragtning. Rettens konstatering om det påståede prispres' virkninger er ligeledes behæftet med flere retlige fejl, og den indeholdt ingen prøvelse af det påståede prispres' årsagssammenhæng med Rettens konstatering vedrørende markedstrukturen.

Dommen har endvidere misforstået artikel 253 EF's krav til begrundelsen af Kommissionens beslutning.

Endelig har Retten også foretaget en urigtig anvendelse af artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17, derved at den har lagt Kommissionens fastsættelse af bøden uprøvet til grund, selv om Kommissionen urigtigt er gået ud fra, at der forelå en grov overtrædelse, ikke i tilstrækkeligt omfang tog hensyn til den sektorspecifikke regulering af appellantens afgifter og under alle omstændigheder højest kunne have pålagt en symbolsk bøde. Retten har derved forsømt på en retlig korrekt måde at tage alle relevante faktorer i betragtning og i fornødent omfang tage hensyn til appellantens argumenter vedrørende en ophævelse eller nedsættelse af bøden.

⁽¹⁾ EUT L 263, s. 9.

Sag anlagt den 27. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-283/08)

(2008/C 223/49)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Roels og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller i det mindste ikke har givet Kommissionen underretning herom.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 12. juni 2007.

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Sag anlagt den 27. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-284/08)

(2008/C 223/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Roels og W. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (»direktivet om urimelig handelspraksis«) ⁽¹⁾ på området for Gibraltar, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.

— Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 12. juni 2007.

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Sag anlagt den 30. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-286/08)

(2008/C 223/51)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Patakia og J.-B. Lainelot)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 2, og artikel 6 i direktiv 91/689/EØF ⁽¹⁾ om farligt affald, sammenholdt med artikel 5, stk. 1 og 2, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2006/12/EF ⁽²⁾ (tidligere direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF), idet den ikke inden for en rimelig frist har udarbejdet en plan for håndtering af farligt affald i overensstemmelse med kravene i fællesskabslovgivningen og ikke har oprettet et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter for farligt affald, som tillader bortskaffelse heraf under anvendelse af de mest hensigtsmæssige metoder til sikring af et højt beskyttelsesniveau for miljøet og folkesundheden.
- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 2, i direktiv 91/689/EØF om farligt affald, sammenholdt med artikel 4 og 8 i direktiv 2006/12/EF (tidligere direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF), og i henhold til artikel 3, stk. 1, artikel 6-9, 13 og 14 i direktiv 1999/31/EF ⁽³⁾ om deponering af affald, idet den ikke for så vidt angår håndtering af farligt affald har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at sikre overholdelse af artikel 4 og 8 i direktiv 2006/12/EF (tidligere direktiv 75/442/EØF om affald, som ændret ved direktiv 91/156/EØF) samt artikel 3, stk. 1, artikel 6-9, 13 og 14 i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen undersøgte de lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende håndtering af farligt affald, som Den Helleniske Republik havde meddelt, herunder bl.a. den nationale plan for håndtering, og fastslog, at disse ikke opfylder kravene i fællesskabslovgivningen vedrørende håndtering af farligt affald.

Den nationale plan for håndtering er mangelfuld, idet den alene indeholder retningslinjer, som kræver yderligere præcisering og ikke opfylder kravet om »tilstrækkelig præcision«, hvilket er i strid med artikel 1, stk. 2, og artikel 6, stk. 1, i direktiv 91/689/EØF sammenholdt med artikel 7, stk. 1, i direktiv 2006/12/EF (tidligere direktiv 75/442/EØF).

Den nationale plan for håndtering fastsætter heller ikke et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter, idet der ikke er den tilstrækkelige infrastruktur, ikke foreligger vurderinger af den krævede forarbejdningskapacitet og er mangelfuld med hensyn til oprettelsen og den geografiske lokalisering af egnede områder, hvilket er i strid med artikel 1, stk. 2, i direktiv 91/689/EØF sammenholdt med artikel 5 i direktiv 2006/12/EF (tidligere direktiv 75/442/EØF).

Endvidere er det konstateret, at den sædvanlige praksis med hensyn til bortskaffelse af farligt affald i Grækenland er »midlertidig oplagring«, som imidlertid er blevet permanent på grund af forlængelsen af de pågældende tilladelser og mangel på egnede deponeringssteder. Dette indebærer, at der ikke er blevet truffet egnede foranstaltninger til at sikre endelig bortskaffelse af farligt affald, således at menneskers sundhed ikke bringes i fare, og miljøet ikke skades, hvilket er i strid med artikel 1, stk. 2, i direktiv 91/689/EØF, sammenholdt med artikel 4 og 8 i direktiv 2006/12/EF (tidligere direktiv 75/442/EØF), og artikel 3, stk. 1, artikel 6-9, 13 og 14 i direktiv 1999/31/EF om deponering af affald.

⁽¹⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

Sag anlagt den 1. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-289/08)

(2008/C 223/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler det i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (⁽¹⁾), idet Luxembourg ikke har udarbejdet eksterne beredskabsplaner for foranstaltninger, der skal gennemføres uden for virksomheder, der er omfattet af direktivets artikel 9.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at udarbejdelsen af eksterne beredskabsplaner for foranstaltninger, der skal gennemføres uden for virksomheder, der er omfattet af artikel 9 i direktiv 96/82/EF, er et grundlæggende krav ifølge direktivet. Storhertugdømmet Luxembourg har undladt at opfylde de forpligtelser, som påhviler det i henhold til direktivet, for så vidt som Storhertugdømmet ikke har udarbejdet sådanne planer for otte virksomheder, der drives på dets område.

⁽¹⁾ EFT 1997 L 10, s. 13.

Sag anlagt den 2. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-293/08)

(2008/C 223/53)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og I. Koskinen)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver

international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (⁽¹⁾), idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 10.10.2006.

⁽¹⁾ EUT L 304, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Montpellier (Frankrig) den 3. juli 2008 — Ministère public mod Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

(Sag C-296/08)

(2008/C 223/54)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Montpellier

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministère public

Sagsøgt: Ignacio Pédro Santesteban Goicoechea

Præjudicielle spørgsmål

- 1) »Bevirker det forhold, at en medlemsstat, i det foreliggende tilfælde Spanien, har undladt i medfør af artikel 31, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (⁽¹⁾) at meddele sin hensigt om fortsat at anvende bilaterale eller multilaterale aftaler, henset til anvendelsen af formuleringen »træder i stedet for« i rammeafgørelsens artikel 31, at det ikke er muligt for denne medlemsstat sammen med en anden medlemsstat, i dette tilfælde Frankrig, som har fremsat en erklæring i medfør af rammeafgørelsens artikel 32, at anvende andre procedurer end proceduren vedrørende den europæiske arrestordre?»

2) »Bevirker de af den fuldbyrdende medlemsstat truffne forhold, at denne medlemsstat kan anvende en konvention af 27. september 1996, som således var vedtaget før den 1. januar 2004, men som i denne fuldbyrdende medlemsstat trådte i kraft efter den 1. januar 2004, som omhandlet i rammeafgørelsens artikel 32?«

(¹) Rådets rammeafgørelse 2002/584/JAI af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1).

for menneskers sundhed og for miljøet, således som de italienske myndigheder selv har erkendt i de officielle meddelelser, og udgør derfor en tilsidesættelse artikel 4 og 5 i direktiv 2006/12/EF.

(¹) EUT L 114, s. 9.

Sag anlagt den 3. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-297/08)

(2008/C 223/55)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Zadra, D. Recchia og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4 og 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/12/EF af 5. april 2006 om affald (¹), idet den ikke hvad angår regionen Campania har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for at sikre, at affaldet nyttiggøres eller bortskaffes, uden at menneskers sundhed bringes i fare, og uden at det skader miljøet, og idet den navnlig ikke har oprettet et tilstrækkeligt og integreret net af bortskaffelsesfaciliteter.

— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Under denne sag søger Kommissionen Den Italienske Republik domfældt for ikke at have oprettet et integreret og tilstrækkeligt net af bortskaffelsesfaciliteter i regionen Campania, som sætter denne i stand til selv at bortskaffe sit affald i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det påståede traktatbrud er kilde til fare

Sag anlagt den 3. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-298/08)

(2008/C 223/56)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Yerrel og I. Chatzigiannis)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (¹), idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. april 2007.

(¹) EUT L 102 af 11.4.2006, s. 35.

Appel iværksat den 7. juli 2008 af Leche Celta, SL, til prøvelse af dom afsagt den 23. april 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-35/07, Leche Celta mod KHIM

(Sag C-300/08 P)

(2008/C 223/57)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Leche Celta, SL (ved abogado J. Calderón Chavero og abogada T. Villate Consonni)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 23. april 2008 i sag T-35/07 med henblik på klart at fastslå, at varemærkerne CELIA og CELTA er uforenelige.
- Der træffes afgørelse vedrørende sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sin appel anfægter appellanten i det væsentlige Rettens vurdering af ligheden mellem de omhandlede varemærker. Ifølge appellanten er ligheden mellem disse to varemærker af en sådan art, at den relevante kundekreds ikke vil opdage forskellen mellem dem, så meget desto mere som de varer, de betegner, er af samme art. Retten har således begået flere skønsfejl, idet den fandt, at der var en svag grad af ord- og begrebsmæssig lighed mellem de omtvistede tegn.

Sag anlagt den 9. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-306/08)

(2008/C 223/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien:

Ved at tildele programmer om integreret handling i overensstemmelse med lov nr. 6/1994 af 15. november 1994, lovgivning vedrørende bymæssige aktiviteter i den selvstyrende region Valencia, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽¹⁾, og især direktivets artikel 1 og artikel 6, stk. 6, artikel 11 og 12 samt afsnit IV, kapitel 2 (artikel 24-29).

Ved at tildele programmer for integreret handling i overensstemmelse med lov nr.16/2005, Urbanística Valenciana, gennemført ved det valencianske regionale dekret nr. 67/2006 af 12. maj 2006, vedrørende bestemmelser om fysisk og regional planlægning og forvaltning, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter ⁽²⁾, og især direktivets artikel 2, 6, 24, 30, 31, stk. 4, litra a), artikel 48, stk. 2, samt artikel 53.

- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen gør gældende, at tildelingen af programmer om integreret handling, »PAI«, en ordning for byudvikling, der er indført ved lov nr. 6/1994 af 15. november 1994, lovgivning vedrørende bymæssige aktiviteter i Valencia (LRAU), og dens efterfølger, lov nr. 16/2005, Urbanística Valenciana (LUV), henviser til offentlige bygge- og anlægsarbejder, der skal indgås i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 93/37/EØF og direktiv 2004/18/EF. Kommissionen har med andre ord gjort gældende, at PAI er offentlige kontrakter, der er indgået af lokale myndigheder, som indbefatter indgåelse af offentlige arbejder vedrørende infrastrukturen, udført af planlægningsbefuldmægtigede, som udvælges af den lokale forvaltning.

Kommissionen har anført, at LUV er i strid med EF-direktiverne om offentlige kontrakter i flere henseender vedrørende bl.a. den førstbydendes privilegerede position, erfaringen hos de bydende med lignende kontrakter, fremsættelsen af alternativer til den førstbydendes forslag i et åbent brev, forskrifterne om fremgangsmåderne, kriterierne for tildelingen af PAI, muligheden for at ændre kontrakten efter tildelingen (for eksempel muligheden for at forøge infra- og servicestrukturudgifterne) samt forskrifterne om tilfælde af den foretrukne tilbudsgivers ufuldstændige gennemførelse af kontrakten. Visse af disse overtrædelser er begået i forbindelse med LRAU og andre er specifikke for LUV.

⁽¹⁾ EFT L 199, s. 54.

⁽²⁾ EFT L 134, s. 114.

Sag anlagt den 10. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-308/08)

(2008/C 223/59)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (⁽¹⁾), som fortolket ved Domstolens domme af 13. januar 2005 i sag C-117/03 og af 14. september 2006 i sag C-244/05, samt af forpligtelserne i henhold til direktivets artikel 12, stk. 4, i forbindelse med et vejprojekt for strækningen fra Villamarique de la Condesa (Sevilla) til El Rocio (Huelva).
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har anført, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som fortolket ved Domstolens domme af 13. januar 2005 i sag C-117/03 og af 14. september 2006 i sag C-244/05, samt af forpligtelserne i henhold til direktivets artikel 12, stk. 4, ved at gennemføre vejprojektet for strækningen fra Villamarique de la Condesa (Sevilla) til El Rocio (Huelva) uden at træffe passende bevaringsforanstaltninger.

(⁽¹⁾) EFT L 206, s. 7.

Sag anlagt den 14. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-312/08)

(2008/C 223/60)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (⁽¹⁾), idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. januar 2007.

(⁽¹⁾) EUT L 363, s. 141.

Sag anlagt den 14. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-313/08)

(2008/C 223/61)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Vesco og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/58/EF af 15. juli 2003 om ændring af Rådets direktiv 68/151/EØF for så vidt angår offentlighed vedrørende visse selskabsformer (⁽¹⁾), idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 1, stk. 4-6, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. december 2006.

⁽¹⁾ EUT L 221, s. 13.

Sag anlagt den 15. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-321/08)

(2008/C 223/62)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Wils og E. Adsera Ribera, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2005/29 udløb den 12. juni 2007.

⁽¹⁾ EUT L 149, s. 22.

Sag anlagt den 15. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-322/08)

(2008/C 223/63)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Condou-Durande og J. Enegren, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 10. oktober 2006.

⁽¹⁾ Om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, EUT L 304, s. 12.

Sag anlagt den 16. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-326/08)

(2008/C 223/64)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved W. Wils og B. Kotschy, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, og navnlig i henhold til artikel 19 i direktiv 2005/29/EF⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget alle de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, eller ikke har underrettet Kommissionen om disse bestemmelser.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 12. juni 2007.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) EUT L 149, s. 22.

Sag anlagt den 18. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-334/08)

(2008/C 223/65)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og A. Caeiros, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, artikel 8 i Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter⁽¹⁾ samt artikel 2, 6, 10, 11 og 17 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom, om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter⁽²⁾, idet den har nægtet at stille egne indtægter svarende til den toldmæs-

sige forpligtelse afledt af, at den lokale toldmyndighed for Puglia og Basilicata i Bari fra den 27. februar 1997 udstedte ulovlige tilladelser til i Taranto at oprette og drive toldlagre af type C efterfulgt af bevillinger til forarbejdning under toldkontrol og aktiv forædling, indtil tilladelserne blev tilbagekaldt den 4. december 2002, til rådighed for Kommissionen.

- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen foreholder med nærværende søgsmål den italienske regering at have nægtet at stille egne indtægter — opgjort til ca. 23 mio. EUR — hidrørende fra visse ulovlige toldtilladelser udstedt i Taranto i perioden fra februar 1997 til december 2002 til rådighed for De Europæiske Fællesskaber.

Sagen vedrører grundlæggende ansvaret for de indtægter, der ikke er opkrævet som følge af de omhandlede ulovlige operationer. Den italienske regering har gjort gældende, at den ikke er ansvarlig for de manglende indtægter som følge af nævnte ulovligheder, idet ulovlighederne udelukkende kan tilregnes de tjenestemænd, der har fremkaldt tabet, hvorimod Kommissionen er af den opfattelse, at den italienske stat i henhold til gældende fællesskabslovgivning skal bære alle økonomiske følger af handlinger foretaget af tjenestemænd, der handler i statens navn og for dennes regning, også når disse er ulovlige.

⁽¹⁾ EFT L 253, s. 42.

⁽²⁾ EFT L 130, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2008 — Josef Holzinger mod Bundesministerin für Bildung, Wissenschaft und Kultur (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof (Østrig))

(Sag C-332/07)⁽¹⁾

(2008/C 223/66)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2007.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. juni 2008
— Gibtelecom mod Kommissionen

(Forenede sager T-433/03, T-434/03, T-367/04 og
T-244/05) ⁽¹⁾

(Konkurrence — telekommunikation — beslutninger om henlæggelse af klager i henhold til artikel 86 EF — Kommissionens manglende stillingtagen til klager i henhold til artikel 86 EF — annullationssøgsmål — passivitetssøgsmål — bortfald af sagsgenstanden under proceduren — uforholdent at træffe afgørelse)

(2008/C 223/67)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Gibtelecom Ltd (Gibraltar) (ved barrister M. Llamas og solicitor B. O'Connor)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved F. Castillo de la Torre og A. Whelan, derefter ved F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af de beslutninger, som hævdes at være truffet af Kommissionen den 17. oktober 2003, den 5. juli 2004 og den 26. april 2005, om ikke at foretage yderligere vedrørende to klager, hvorved Kommissionen på grundlag af artikel 86 EF, stk. 3, EF opfordres til at handle for at bringe overtrædelser af fællesskabsretten, som Kongeriget Spanien angiveligt har begået. Dels påstand om, at det i overensstemmelse med artikel 232 EF fastslås, at Kommissionen ved at undlade at tage stilling til de følger, som den har til hensigt at træffe vedrørende visse aspekter i den ene af de førnævnte klager, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten.

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornuftigt at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Det er uforholdent at tage stilling til interventionsbegæringen fra Kongeriget Spanien i sag T-367/04.
- 3) Gibtelecom Ltd og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer hver deres omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 6.3.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008
— Espinosa Labella m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-322/06) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 223/68)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Manuel José Espinosa Labella (Almería, Spanien), Josefa Labella Dávalos (Almería), María Pilar Espinosa Labella (Almería), María José Espinosa Labella (Almería), Tomasa Peñuela Ortiz (Almería), Tomás Espinosa Peñuela (Almería), Francisco José Espinosa Peñuela (Mairena del Aljarafe, Spanien), Juan Manuel Espinosa Peñuela (Madrid, Spanien), María Lourdes Espinosa Peñuela (Almería), Adela Espinosa Peñuela (Almería), Jorge Jesús Espinosa Peñuela (Almería) og Rafael Espinosa Peñuelas arvinger (Almería) (ved abogador J. Rovira Daudí)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved abogador del Estado F. Díez Moreno)

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens beslutning af 19. juli 2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EFT L 259, s. 1), i det omfang »Artos de El Ejido«, hvor ejendomme tilhørende sagsøgerne er beliggende, er opført på denne liste

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Manuel José Espinosa Labella, Josefa Labella Dávalos, María Pilar Espinosa Labella, María José Espinosa Labella, Tomasa Peñuela Ortiz, Tomás Espinosa Peñuela, Francisco José Espinosa Peñuela, Juan Manuel Espinosa Peñuela, María Lourdes Espinosa Peñuela, Adela Espinosa Peñuela, Jorge Jesús Espinosa Peñuela og Rafael Espinosa Peñuelas arvinger bærer deres egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008
— Fresyga mod Kommissionen**

(Sag T-323/06) (¹)

(Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 223/69)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Fresyga, SA (Almería, Spanien) (ved abogada J. Rovira Daudí)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulatio af Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006, om vedtagelsen af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF, i det omfang »Ramblas de Jergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla«, hvor en ejendom tilhørende sagsøgeren er beliggende, er opført på den nævnte liste

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Fresyga, SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008
— Complejo Agrícola mod Kommissionen**

(Sag T-345/06) (¹)

(Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 223/70)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Complejo Agrícola, SA (Madrid, Spanien) (ved abogados A. Menéndez Menéndez og G. Yanguas Montero)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado F. Díez Moreno)

Sagens genstand

Delvis annullation af artikel 1 i og bilag 1 til Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006 om vedtagelsen af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF (EFT L 259, s. 1), i det omfang »Acebuchales de la Campiña sur de Cádiz«, hvor en bedrift tilhørende sagsøgeren er beliggende, er opført på den nævnte liste

Konklusion

- 1) Sagen afvises.

- 2) *Complejo Agrícola, SA* bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 4. juli 2008
Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans mod Kommissionen**

(Sag T-358/06) (¹)

(Annullationssøgsmål — beslutning, som konstaterer en overtrædelse af artikel 81 EF — sag anlagt af en virksomhed, der er nævnt i betragtningerne til en beslutning, som ikke er rettet til virksomheden — manglende søgsmålsinteresse — afvisning)

(2008/C 223/71)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV (Rosmalen, Nederlandene) (ved advocats M. Smeets og A. Van den Oord)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bouquet og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede, bistået af advocats F. Wijckmans, F. Tuytschaever og L. Gyselen)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2007/534/EF af 13. september 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 EF (Sag nr. COMP/F/38.456 — Bitumen (Nederlandene)) eller subsidiært om nedsættelse af den bøde, der er pålagt Heijmans NV og Heijmans Infrastructuur BV.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Wegenbouwmaatschappij J. Heijmans BV bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 14. juli 2008
— Calebus mod Kommissionen**

(Sag T-366/06) (¹)

(Annullationssøgsmål — direktiv 92/43/EØF — bevaring af naturlige levesteder samt vilde dyr og planter — beslutning 2006/613/EF — liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område — anfægtelig retsakt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 223/72)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Calebus, SA (Almería, Spanien) (ved abogado R. Bocanegra Sierra)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Alcover San Pedro og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved abogado del Estado F. Díez Moreno)

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens beslutning 2006/613/EF af 19. juli 2006 om vedtagelse af listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning i det mediterrane biogeografiske område i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF, i det omfang »Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla«, hvor en ejendom tilhørende sagsøgeren er beliggende, er opført på den nævnte liste

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Calebus, SA bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 20 af 27.1.2007.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. juli 2008
— Polimeri Europa mod Kommissionen**

(Sag T-12/07) ⁽¹⁾

(Ufornødent at træffe afgørelse)

(2008/C 223/73)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Italien) (ved advokats M. Siragusa, F. Moretti og L. Nascimbene)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Di Bucci, F. Amato og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Manufacture Française des Pneumatiques Michelin (ved advokats S. Kon og L. Farell)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning COMP/F/2/1095 af 6. november 2006 truffet som led i en procedure iværksat i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/F38.638 BR/ESBR), om at tilsende Manufacture Française des Pneumatiques Michelin, som havde fået adgang til den administrative procedure som interesseret tredjepart, en kopi af den ikke fortrolige version af klagepunktsmeddelelsen, der var sendt til sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i nærværende sag
- 2) Polimeri Europa SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen og Manufacture Française des Pneumatiques Michelin afholdte omkostninger i nærværende sag, samt betaler de af Kommissionen afholdt omkostninger, der vedrører sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. juni 2008
— Denka International mod Kommissionen**

(Sag T-30/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — direktiv 2006/92/EF — maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af dichlorvos — sagsøger ikke individuelt berørt — afvisning)

(2008/C 223/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Denka International BV (Barneveld, Nederlandene) (ved advokats K. Van Maldegem og C. Mereu)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Parpala og B. Doherty, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens direktiv 2006/92/EF af 9. november 2006 om ændring af bilagene til Rådets direktiv 76/895/EØF, 86/362/EØF og 90/642/EØF for så vidt angår maksimalgrænseværdier for restkoncentrationer af captan, dichlorvos, ethion og folpet (EUT L 311, s. 31).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Denka International BV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 14.4.2007.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. juni 2008
— Pfizer mod KHIM — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)**

(Forenede sager T-354/07 — T-356/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — begæring om ugyldighed — fortabelse — ufornødent at træffe afgørelse)

(2008/C 223/75)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Pfizer Ltd (Sandwich, Kent, Det Forenede Kongerige) (ved advokats V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde og solicitor M. Hawkins)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget)

De anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Isdin, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat M. Esteve Sanz)

Sagens genstand

Tre sager med påstande om annullation af afgørelser truffet den 28. juni 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (henholdsvis sag R 567/2006-1, R 566/2006-1 og R 565/2006-1) om ugyldighedssager mellem Pfizer Ltd og Isdin, SA.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Isdin, SA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) afholdte omkostninger. Pfizer bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 269 af 10.11.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 11. juli 2008 — WellBiz mod KHIM — Wild (WELLBIZ)

(Sag T-451/07) (¹)

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)

(2008/C 223/76)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: WellBiz Verein (Eschen, Liechtenstein) (ved avocat M. Schnetzer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Schäfner, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Rudolf Wild GmbH & Co. KG (Eppelheim, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. oktober 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1575/2006-1) vedrørende en indsigelsessag mellem WellBiz Verein og Rudolf Wild GmbH & Co. KG.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.

- 2) WellBiz Verein og Harmoniseringskontoret bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 37 af 9.2.2008.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 25. juni 2008 — Volkswagen mod KHIM (Silhuet af bil med forlygter)

(Sag T-9/08) (¹)

(EF-varemærker — afkald på national registrering — uforment at træffe afgørelse)

(2008/C 223/77)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved avocats H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus og R. Jepsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 4. maj 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1306/2007-4) vedrørende en international registrering i henhold til protokollen til Madrid-arrangementet om den internationale registrering af varemærker undertegnet i Madrid den 27. juni 1989, af figurmærket af en silhuet af en bil med forlygter.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Volkswagen AG betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008.

Sag anlagt den 4. juni 2008 — Gosselin World Wide Moving mod Kommissionen

(Sag T-208/08)

(2008/C 223/78)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Gosselin World Wide Moving NV (Deurne, Belgien) (ved advocaat F. Wijckmans og avocate S. De Keer)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 0926 endelig udg. af 11. marts 2008, der blev meddelt sagsøgeren den 25. marts 2008, om en procedure i henhold til artikel 81 EF (sag COMP/38.543 — internationale flyttetjenesteydelser) annulleres, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 1, for så vidt som den er rettet til sagsøgeren, i det omfang det heri fastslås, at sagsøger er ansvarlig for en fortløbende overtrædelse fra 31. januar 1992 til 18. september 2002, og den ved artikel 2 pålagte bøde nedsættes i overensstemmelse med overtrædelsens ændrede varighed, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 2, litra e), for så vidt som den er rettet til sagsøgeren, af de i andet og/eller tredje anbringende anførte grunde, og den ved artikel 2 pålagte bøde nedsættes tilsvarende, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren gør med det første anbringende gældende, at beslutningen udgør en tilsidesættelse af artikel 81 EF. Ifølge anbringendets første led har Kommissionen ikke i fornødent omfang godtgjort, at de handlinger, der bebrejdes sagsøgeren, kan kvalificeres som en mærkbar begrænsning af konkurrencen i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 81 EF. Ifølge det andet led har Kommissionen ikke i fornødent omfang godtgjort, at den aftale, som sagsøger har deltaget i, kan medføre en mærkbar påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater.

Subsidiært gøres det med det andet anbringende gældende, at beslutningen udgør en tilsidesættelse af artikel 23 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾, artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17⁽²⁾ og retningslinjerne for beregning af bøder⁽³⁾. Disse bestemmelser er blevet tilsidesat ved fastsættelsen af overtrædelsens grovhed,

fastsættelsen af overtrædelsens varighed, fastsættelsen af omsætningen med henblik på beregning af grundbeløbet for den bøde, der er blevet pålagt sagsøgeren, og endelig ved afvisningen af at tage formildende omstændigheder vedrørende sagsøgeren i betragtning i forbindelse med beregningen af bøden.

Subsidiært det med det tredje anbringende gældende, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, navnlig ved fastsættelsen af overtrædelsens grovhed og fastsættelsen af den omsætning, der er blevet taget i betragtning ved beregningen af bøden.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ EØF Rådet: Forordning nr. 17: Første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81).

⁽³⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EØS-relevant tekst) (EUT 2006 C 210, s. 2).

Sag anlagt den 6. juni 2008 — Strack mod Kommissionen

(Sag T-221/08)

(2008/C 223/79)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ved Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- De afgørelser fra Kommission for De Europæiske Fællesskaber, som sagsøgeren faktisk eller på grundlag af den lovmæssige afslagsfiktion i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 har modtaget i forbindelse med behandlingen af hans anmodninger om aktindsigt af 18. og 19. januar 2008, og de senere genfremsatte begæring af 22. februar 2008, 18. april 2008 og navnlig af 21. april 2008, og især afgørelsen af 19. maj 2008, annulleres, for så vidt de helt eller delvist giver afslag på sagsøgerens anmodninger

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagsøgeren en skadeserstatning for den immaterielle og ikke-økonomiske skade, som han har lidt på grund af behandlingen af hans anmodning, af passende størrelse, i det mindste dog en symbolsk skadeserstatning på 1 EUR.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anmodede den 18. og 19. januar 2008 Kommissionen om aktindsigt i en række dokumenter. Han har anlagt den foreliggende sag, fordi han — i det mindste delvist — ikke har fået aktindsigt i disse dokumenter inden for den herfor fastsatte frist.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren navnlig gældende, at sagsøgte har tilsidesat artikel 255 EF og forordning (EF) nr. 1049/2001⁽¹⁾. Derudover gør sagsøgeren gældende, at principperne om god forvaltningsskik, artikel 41 og 42 i charteret om grundlæggende rettigheder samt principperne i henhold til artikel 253 EF om, at afslag skal begrundes, er blevet tilsidesat.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 9. juni 2008 — Sanatur mod KHIM — Sektellerei Schloss Wachenheim (life light)

(Sag T-222/08)

(2008/C 223/80)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sanatur GmbH (Singen, Tyskland) (ved Rechtsanwält M. Wiume)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sektellerei Schloss Wachenheim AG (Trier, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. marts 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1257/2006-1 annulleres.

- Den anfægtede afgørelse omgøres således at klagen afslås.

- Sektellerei Schloss Wachenheim AG tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er opstået i forbindelse med appellsagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sanatur GmbH.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »life light« for varer i klasse 32 (ansøgning nr. 3 192 481)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Sektellerei Schloss Wachenheim AG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske figurmærke »LIGHT live« for varer i klasse 32 (varemærke nr. 302 00 216).

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af Indsigelsesafdelingens afgørelse.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 12. juni 2008 — Iranian Tobacco mod KHIM — AD Bulgartabac (Bahman)

(Sag T-223/08)

(2008/C 223/81)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Iranian Tobacco Company (Teheran, Iran) (ved Rechtsanwältin M. Beckensträter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: AD Bulgartabac Holding (Sofia, Bulgarien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. april 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 709/2007-1), som blev meddelt den 15. april 2008, annulleres.
- De sagsomkostninger, der kan erstattes, herunder de omkostninger, der er opstået i sagen for Harmoniseringskontoret inklusive sagsøgtets omkostninger, pålægges adciterede.
- Subsidiært fastslås det — idet afgørelserne af 10. april 2008 og af 7. marts 2007 — 1415C — ophæves — at adciteredes påstand af 8. november 2005 ikke kunne antages til realitetsbehandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret fortabt: Figurmærket »Bahman« for varer i klasse 34 (EF-varemærke nr. 427 336).

Indehaver af EF-varemærket: Iranian Tobacco Company.

Indgiveren af begæringen om varemærkets fortabelse: AD Bulgartabac Holding.

Annulationsafdelingens afgørelse: Det omhandlede EF-varemærke erklæret fortabt.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde: Der er i strid med fællesskabsretten, forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ og andre processuelle principper ikke blevet taget hensyn til de betingelser for antagelse til realitetsbehandling, som med hensyn til AD Bulgartabac Holdings begæring skal iagttages ex officio.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 13. juni 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mod KHIM — Schwarzbräu (ALASKA)

(Sag T-225/08)

(2008/C 223/82)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt P. Wadenbach)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. april 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 877/2004-4) annulleres.
- EF-varemærke nr. 505 552 »ALASKA« slettes fuldstændigt på grund af foreliggende absolutte registreringshindringer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Subsidiært til den anden påstand erklæres EF-varemærke nr. 505 552 »ALASKA« ugyldigt i det mindste med hensyn til følgende varer: »Mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke i klasse 32«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »ALASKA« for varer i klasse 32 (EF-varemærke nr. 505 552).

Indehaver af EF-varemærket: Schwarzbräu GmbH.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om, at det omhandlede varemærke erklæres ugyldigt.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 13. juni 2008 — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel mod KHIM — Schwarzbräu (Alaska)

(Sag T-226/08)

(2008/C 223/83)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt P. Wadenbach)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. april 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1124/2004-4) annulleres.
- EF-varemærke nr. 505 503 »Alaska« slettes fuldstændigt på grund af foreliggende absolutte registreringshindringer.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Subsidiært til den anden påstand erklæres EF-varemærke nr. 505 503 »Alaska« ugyldigt i det mindste med hensyn til følgende varer: »Mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke i klasse 32«.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »Alaska« for varer i klasse 32 (EF-varemærke nr. 505 503).

Indehaver af EF-varemærket: Schwarzbräu GmbH.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH.

Annulationsafdelingens afgørelse: Begæringen om, at det omhandlede varemærke erklæres ugyldigt, delvist taget til følge.

Appelkammerets afgørelse: Ophævelse af den anfægtede afgørelse og afslag på begæringen om, at det omhandlede varemærke erklæres ugyldigt.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), c) og g) i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. juni 2008 — Asenbaum Fine Arts mod KHIM (WIENER WERKSTÄTTE)

(Sag T-230/08)

(2008/C 223/84)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Asenbaum Fine Arts Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved Rechtsanwalt P. Vögel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. april 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1573/2006-4) ændres således, at sagsøgerens klage af 29. november 2006 i det hele bliver taget til følge, subsidiært bliver taget til følge med hensyn til klasse 6, 11 [med undtagelse af lamper (elektriske), belysningslamper, loftslamper og standerlamper], 14 (med undtagelse af bonbonniere), 16, 20, 21 (med undtagelse af bonbonniere) og 34.

Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse og sagen hjemsendes til Harmoniseringskontoret med henblik på yderligere behandling.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »WIENER WERKSTÄTTE« for varer i klasse 6, 11, 14, 16, 20, 21 og 34 (ansøgning nr. 4 133 501).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke hverken er beskrivende eller mangler særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 17. juni 2008 — Asenbaum Fine Arts mod KHIM (WIENER WERKSTÄTTE)

(Sag T-231/08)

(2008/C 223/85)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Asenbaum Fine Arts Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved Rechtsanwalt P. Vögel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 10. april 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1571/2006-4) ændres således, at sagsøgerens klage af 29. november 2006 i det hele tages til følge.

Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse og sagen hjemsendes til Harmoniseringskontoret med henblik på yderligere behandling.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der er opstået i forbindelse med sagen for appellkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »WIENER WERKSTÄTTE« for varer i klasse 14 (ansøgning nr. 4 207 783).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke hverken er beskrivende eller mangler særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 16. juni 2008 — MPDV Mikrolab mod KHIM (ROI ANALYZER)

(Sag T-233/08)

(2008/C 223/86)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: MPDV Mikrolab GmbH, Mikroprozessordatenverarbeitung und Mikroprozessorkontrolllabor (Mosbach, Tyskland) (ved Rechtsanwalt W. Göpfert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. april 2008 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (klagesag R 1525/2006-4) annulleres
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ROI ANALYZER« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 35 og 42 (ansøgning nr. 4 866 042).

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke ikke mangler særpræg, og der ikke er noget friholdelsesbehov i forhold til mærket.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 16. juni 2008 — HPA mod Kommissionen

(Sag T-236/08)

(2008/C 223/87)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Hoofdproductschap Akkerbouw (Haag, Nederlandene) (ved R.J.M. van den Tweel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionens beslutning K(2006)7093/6 af 19. december 2006 om opkrævning af fordring nr. 3240206544, der skal tilbagebetales af medlemmer af den europæiske økonomiske firmagrube (EØFG) Euroterroirs som hovedskyldnere inden for rammerne af projekt nr. 93. EU.06.002 om statusopførelsesstudium af den europæisk arv vedrørende typiske og regionale landbrugs- og fødevarer (produkter fra eget land), for så vidt som Hoofdproductschap Akkerbouw herved anses for at være hovedskyldner vedrørende hele den ovennævnte fordring, ikke består, eller at beslutningen i hvert fald skal annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter opkrævningen af en fordring på Euroterroirs, der er fastsat i Kommissionens beslutning af 14. august 2000. Ifølge sagsøgeren bør beslutningen — i hvert fald for så vidt som sagsøgeren herved holdes ansvarlig for betaling af hele det krævede beløb — anses for ikke at bestå og annulleres, når henses til, at beslutningen er ugyldig som følge af, at der foreligger særligt alvorlige og åbenbare mangler. Sagsøgeren gør gældende, at der også efter udløbet af fristen for at anfægte en beslutning kan træffes afgørelse om, at beslutningen ikke har haft nogen retsvirkninger.

Med det første anbringende gør sagsøgeren gældende, at der er sket tilsidesættelse af Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 (¹), idet sagsøgeren aldrig har været medlem af den europæiske økonomiske firmagrube (EØFG) Euroterroirs og derfor ikke kan holdes ansvarlig.

Sagsøgeren gør for det andet gældende, at der er sket tilsidesættelse af retten til forsvar. Sagsøgeren hævder, at Kommissionen undlod at give denne mulighed for at tilkendegive sit standpunkt forud for vedtagelsen af den anfægtede beslutning og blot underrettede sagsøgeren om det ved beslutningen af 14. august 2000 fastsatte krav ved at sende beslutningen til sagsøgeren.

Sagsøgeren gør for det tredje gældende, at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet. Kommissionen lægger ifølge sagsøgeren seks år efter fordringen blev fastslået til grund, at sidstnævnte er hovedskyldner uden først selv at have truffet passende foranstaltninger i forhold til Euroterroirs, det medlem, der grundlagde firmagruppen, Euroterroirs administrator, Conseil national des Arts Culinaires (CNAC) i Frankrig eller medlemsstaten Frankrig. Sagsøgeren gør endvidere gældende, at den nederlandske sagkyndige vedrørende individuelle statusopførelsesaktiviteter i 1994/1995 inde for rammerne af Euroterroirsprojektet udelukkende modtog et vederlag på 13 055 EUR.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at fordringen er forældet, når henses til, at Kommissionen sendte den omtvistede debetnota til Euroterroirs den 28. september 2000 uden efterfølgende

indenfor en passende tid at have underrettet sagsøgeren om skridt, der ville have kunnet afbryde forældelsesfristen.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2137/85 af 25.7.1985 om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper (EØFG) (EFT L 199, s. 1).

Sag anlagt den 19. juni 2008 — Kommissionen mod Commune de Valbonne

(Sag T-238/08)

(2008/C 223/88)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Escobar Guerrero, som befuldmægtiget, og avocat E. Bouttier)

Sagsøgt: Commune de Valbonne

Sagsøgerens påstande

- Commune de Valbonne, ved sin fungerende borgmester, tilpligtes at betale Kommissionen 18 619,38 EUR svarende til hovedstolen på 14 261,29 EUR og 4 358,09 EUR i moranter opgjort den 31. maj 2008.
- Commune de Valbonne tilpligtes at betale 5 000 EUR til dækning af de udgifter, som inddrivelsen af Kommissionens udestående fordring har givet anledning til.
- Commune de Valbonne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har indgået en kontrakt med commune de Valbonne i Frankrig, commune de Fermo i Italien og den europæiske økonomiske firmagrube ARCHI-MED om forskning og uddannelse i 1998 og 1999 i form af et projekt kaldet »VALASPI MM 1027« mellem byen Valbonne og provincia Di Ascoli Piceno om indbyrdes undervisning.

Kommunerne og ARCHI-MED har blandt andet forpligtet sig til at fremlægge en endelig regnskabsaflæggelse for Kommissionen. Idet de ikke har fremlagt denne beretning, efter at Kommissionen er kommet med en henstilling, har Kommissionen konkluderet, at kontrahenterne ikke har overholdt deres forpligtelser i henhold til kontrakten, og Kommissionen har hævet kontrakten og krævet tilbagebetaling af en del af det forskud, Kommissionen har betalt, med renter.

Idet Kommissionen har erfaret, at ARCHI-MED er insolvent, kræver Kommissionen, at sagsøgte dømmes til at betale det skyldige beløb, for så vidt som kontrahenterne hæfter solidarisk for kontraktens opfyldelse.

Sag anlagt den 23. juni 2008 — Konsum Nord mod Kommissionen

(Sag T-244/08)

(2008/C 223/89)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Konsum Nord økonomisk förening (Umeå, Sverige) (ved advokat U. Öberg)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 311 endelig udg. af 30. januar 2008 om den statsstøtte, som Sverige har tildelt Konsum Jämtland økonomisk förening, annulleres i sin helhed.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning af 30. januar 2008 om den statsstøtte C 35/2006 (tidligere NN 37/2006), som Sverige har ydet til Konsum Jämtland, der blev sammenlagt med sagsøgeren i 2006, lagde Kommissionen til grund, at Åre kommunes salg af dele af en ubebygget grund for 2 mio. SEK i stedet for 6,6 mio. SEK, der var blevet tilbudt af Konsum Jämtlands konkurrent, Lidl, udgjorde statsstøtte i strid med artikel 87 EF.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsålet gældende, at Kommissionen har foretaget en række urigtige bedømmelser ved den retlige kvalificering af det omtvistede salg som statsstøtte, idet:

- Kommissionen har med urette lagt til grund, at salget ikke fandt sted til markedspris og dermed indebar en økonomisk fordel for Konsum Jämtland.
- Kommissionen har ikke taget i betragtning, at salget var en del af en række jordhandler, der blev indgået mellem forskellige parter og som havde til formål at gennemføre detaljerede planer for Åre by.
- Kommissionen har med urette antaget, at tilbuddet fra konkurrenten, Lidl, ikke var undergivet betingelser, og at det var bindende og pålideligt.

- Kommissionen har foretaget en urigtig anvendelse af princippet om en privat investor, der opererer på markedsøkonomiske vilkår.

Sagsøgeren gør endvidere gældende, at Kommissionen har tilsidesat sine egne retningslinjer i meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheds salg af jord og bygninger (⁽¹⁾) og har forsømt sin undersøgelsespligt, idet den har undladt at undersøge samtlige faktiske omstændigheder.

Endelig gør sagsøgeren gældende, at den hævdede statsstøtte hverken fordrejer konkurrencen eller påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(¹) EFT 1997 C 209, s. 3.

Sag anlagt den 20. juni 2008 — Iranian Tobacco mod KHIM — AD Bulgartabac (TIR 20 FILTER CIGARETTES)

(Sag T-245/08)

(2008/C 223/90)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Iranian Tobacco Company (Teheran, Iran) (ved Rechtsanwältin M. Beckensträter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: AD Bulgartabac Holding (Sofia, Bulgarien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 11. april 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 708/2007-1), som blev meddelt den 21. april 2008, annulleres.
- De sagsomkostninger, der kan erstattes, herunder de omkostninger, der er opstået i sagen for Harmoniseringskontoret inkl. sagsøgtens omkostninger, pålægges adciterede.
- Subsidiært fastslås det — idet afgørelserne af 11. april 2008 og 7. marts 2007 — 1414C — ophæves, at adciteredes påstand af 8. november 2005 ikke kunne antages til realitetsbehandling.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret fortabt: Figurmærket »TIR 20 FILTER CIGARETTES« for varer i klasse 34 (EF-varemærke nr. 400 804).

Indehaver af EF-varemærket: Iranian Tobacco Company

Indgiveren af begæringen om varemærkets fortabelse: AD Bulgartabac Holding.

Annulationsafdelingens afgørelse: Det omhandlede varemærke erklæret fortabt.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på sagsøgerens klage.

Søgsmålsgrunde: Der er i strid med fællesskabsretten, forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾ og andre processuelle principper ikke blevet taget hensyn til de betingelser for antagelse til realitetsbehandling, som med hensyn til AD Bulgartabac Holdings begæring skal iagttages ex officio.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1003 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Appel iværksat den 23. juni 2008 af Frantisek Doktor til prøvelse af dom afsagt den 16. april 2008 af Personaleretten i sag F-73/07, Doktor mod Rådet

(Sag T-248/08 P)

(2008/C 223/91)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Frantisek Doktor (Bratislava, Slovakiet) (ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellantens påstande

- EU-Personalerettens dom af 16. april 2008 i sag F-73/07 ophæves
- Appellanten gives medhold i den annullations- og erstatningspåstand, som han nedlagde i første instans
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale omkostningerne i annullationssøgsmålet og i appelsagen

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved dette søgsmål har appellanten nedlagt påstand om annullation af Personalerettens dom af 16. april 2008 i sag F-73/07, Doktor mod Rådet, hvorved Personaleretten forkastede appellan- tens søgsmål, hvorunder han havde nedlagt påstand om dels annullation af Rådets afgørelse om af afskedige ham ved udløbet af hans prøvetid og dels erstatning for den erhvervsmæssige, økonomiske og ikke-økonomiske skade, som han angiveligt havde lidt.

Appellanten har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at Personaleretten har 1) forvansket visse beviser, idet den bl.a. støttede flere af sine konstateringer på en materiel urigtig vurdering af de sagsakter, den havde fået forelagt, 2) tilsidesat appellan- tens ret til forsvar, idet den ikke tog hensyn til eller ikke tog stilling til en række omstændigheder eller argumenter, der var blevet fremført for den, 3) begået to retlige fejl med hensyn til fortolkningen af fællesskabsretten i relation til appellan- tens ret til at gennemføre sin prøvetid under normale omstændigheder og i relation til administrationens mulighed for at supplere begrundelsen for en bebyrdende forvaltningsakt under den skriftlige forhandling ved Fællesskabets retsinstanser.

Sag anlagt den 26. juni 2008 — Vion mod KHIM (PASSION FOR BETTER FOOD)

(Sag T-251/08)

(2008/C 223/92)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Vion NV (Best, Nederlandene) (ved Rechtsanwalt A. Klinger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. april 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (klagesag R 562/2007-4), annulleres
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »PASSION FOR BETTER FOOD« for varer i klasse 5, 29 og 30 (ansøgning nr. 5 039 946).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 26. juni 2008 — Associazione Giullemanidallajuve mod Kommissionen

(Sag T-254/08)

(2008/C 223/93)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Associazione Giullemanidallajuve (Garibaldi, Italien) (ved advokats L. Misson, G. Ernes og A. Kettels)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kommissionen har udvist passivitet.
- Kommissionen pålægges at udøve sin beføjelse og at behandle den klage, sagsøgeren har indgivet i maj 2007.
- Kommissionen pålægges at træffe de i den henseende fornødne bestemmelser.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin handlepligt, for så vidt som den ikke, efter at være blevet opfordret til det, har taget stilling til den klage, som sagsøgeren har indgivet til Kommissionen i maj 2007 vedrørende de påståede overtrædelser af artikel 81 EF og 82 EF begået af Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Union des associations européennes de football (UEFA) og Fédération Internationale de Football Association (FIFA).

Sagsøgeren har anført, at det brev, som Kommissionen sendte sammenslutningen i marts 2008 som følge af opfordringen til

at handle, og som oplyste den om den igangværende behandling af denne sag, ikke udgør en stillingtagen, da brevet ikke tog stilling til realiteten i de af sagsøgeren fremførte krav.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at en klager på det konkurrenceretlige område har ret til at få foretaget en tilbunds-gående behandling af sin klage af Kommissionen såvel som til at få en begrundet stillingtagen.

Sag anlagt den 30. juni 2008 — Biotronik mod KHIM (BioMonitor)

(Sag T-257/08)

(2008/C 223/94)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Biotronik Meß- und Therapiegeräte GmbH (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwälte U. Sander og R. Böhm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. april 2008 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 466/2007-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »BioMonitor« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 10 og 38, idet fortegnelsen over varer efterfølgende blev begrænset til varer i klasse 10 (ansøgning nr. 4 556 023).

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke hverken mangler særpræg eller er beskrivende.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 30. juni 2008 — Rath mod KHIM — Portela & Ca. (DIACOR)

(Sag T-258/08)

(2008/C 223/95)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Matthias Rath (Cape Town, Sydafrika) (ved lawyers U. Vogt, C. Kleiner og S. Ziegler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Portela & Ca., SA (Mamede do Coronado, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. april 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1630/2006-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret og — i givet fald — Portela & Ca., SA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Matthias Rath

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »DIACOR« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 16 og 41

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Portela & Ca., SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Portugisisk varemærkerregistrering nr. 137 311 af mærket »DIACOL« for varer i klasse 79 i henhold til den gældende nationale klassificering af varer på registreringstidspunktet.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen blev taget til følge for så vidt angår alle de omtvistede varer i klasse 5.

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen.

Søgsmålsgrunde: (i) Tilsidesættelse af regel 22, stk. 6, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 ⁽¹⁾, da adskillige af de dokumenter, Portela & Ca., SA har forelagt for appelkammeret, ikke var på engelsk, og Matthias Rath ikke fik en oversættelse med henblik på at kunne vurdere indholdet af beviset for brug. (ii) Tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2 og 3, i Rådets forordning nr. 40/94, da appelkammeret fejlagtigt har antaget i sin afgørelse, at Portela & Ca., SA havde fremlagt tilstrækkeligt bevis for

brug af det ældre varemærke i Portugal for alle de varer, det er registreret for. (iii) Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning nr. 40/94, da det omtvistede varemærker ikke udviser nogen visuel, fonetisk eller begrebsmæssig lighed, der kan give anledning til risiko for forveksling.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 3. juli 2008 — Indo Internacional mod KHIM — Visual (VISUAL MAP)

(Sag T-260/08)

(2008/C 223/96)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Indo Internacional, SA (Sant Cugat del Vallès, Spanien) (ved lawyers X. Fàbrega Sabaté og M. Curell Aguilà)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Visual SA (Saint Apollinaire, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 15. april 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 700/2007-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Indo Internacional, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »VISUAL MAP« for tjenesteydelser i klasse 44 — ansøgning nr. 393 2936

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Visual SA (Saint Apollinaire, Frankrig)

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den franske varemærkeregistrering nr. 043 303 854 af ordmærket »VISUAL« for tjenesteydelser i klasse 44

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på ansøgningen om EF-varemærke i dens helhed

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1 i Rådets forordning nr. 40/94, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 8. juli 2008 — Canon Communications mod KHIM — Messe Düsseldorf (MEDTEC)

(Sag T-262/08)

(2008/C 223/97)

processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Canon Communications LLC (Los Angeles, De Forenede Stater) (ved lawyer M. Mak)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Messe Düsseldorf GmbH (Düsseldorf, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. april 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 817/2005-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret/Messe Düsseldorf GmbH tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Canon Communications LLC.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MEDTEC« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35 og 41.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Messe Düsseldorf GmbH.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den tyske varemærkeregistrering nr. 39 975 563 af ordmærket »Metec« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35 og 41; den internationale varemærkeregistrering nr. 752 637 af ordmærket »Metec« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35 og 41.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i forhold til alle varer og tjenesteydelser.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Appelkammerets afgørelse skal annulleres, idet der er en betydelig risiko for at de nationale varemærker gengivet i indsigelsesproceduren er ugyldige; subsidiært tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning nr. 40/94, eftersom der ikke er lighed mellem de omhandlede tjenesteydelser og derfor ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker, eller subsidiært, at de omhandlede tjenesteydelser ikke er tilstrækkeligt ensartede til, at det kan fastslås, at der er risiko for forveksling. Subsidiært skal det fastslås, at appelkammeret begik en fejl ved ikke at tage hensyn til den omstændighed, at den relevante kundekreds er højt specialiseret og ikke vil forveksle de omtvistede varemærker. Endelig skal det, som subsidiært anbringende, fastslås, at appelkammeret begik en fejl ved ikke at tage hensyn til den omstændighed, at den anden part i sagen for appelkammeret tolererede sagsøgerens brug af det omhandlede EF-varemærke i mere end fem år.

Sag anlagt den 7. juli 2008 — Becker Flugfunkwerk mod KHIM — Harman Becker Automotive Systems (BECKER AVIONIC SYSTEMS)

(Sag T-263/08)

(2008/C 223/98)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Becker Flugfunkwerk GmbH (Rheinmünster, Tyskland) (ved lawyer O. Griebenow)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Harman Becker Automotive Systems GmbH (Karlsbad, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. april 2008 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 398/2007-1 annulleres.
- Der gives afslag på indsigelse nr. B 484 503 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 1 829 563.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Becker Flugfunkwerk

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »BECKER AVIONIC SYSTEMS« for varer i klasse 9, ansøgning nr. 1 829 563

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Harman Becker Automotive Systems GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den britiske varemærkeregistriering nr. 1 258 929 af ordmærket »BECKER« for varer i klasse 9, den tyske varemærkeregistriering nr. 1 039 843 af figurmærket »BECKER« for varer i klasse 9, den tyske varemærkeregistriering nr. 1 016 927 af figurmærket »BECKER« for varer i klasse 37, den finske varemærkeregistriering nr. 116 880 af ordmærket »BECKER« for varer i klasse 9, den græske varemærkeregistriering nr. 82 339 af ordmærket »BECKER« for varer i klasse 9, den internationale varemærkeregistriering nr. 473 178 af ordmærket »BECKER« for varer i klasse 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge for alle de anfægtede varer

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning nr. 40/94, idet der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker

Sag anlagt den 4. juli 2008 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-265/08)

(2008/C 223/99)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma, som befuldmægtiget, og Rechtsanwalt U. Karpenstein)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning K(2008) 1690 endelig udg. af 30. april 2008 om nedsættelse af støtte fra Den Europæiske

Fond for Regionaludvikling (EFRU) til et operationelt program i Mål 1-regionen Land Thüringen i Forbundsrepublikken Tyskland (1994-1999) annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat den økonomiske støtte fra EFRU til det operationelle program i Mål 1-regionen Land Thüringen i Forbundsrepublikken Tyskland (1994-1999).

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren fire anbringender gældende.

For det første anfører sagsøgeren, at Kommissionen ikke har forstået vigtige elementer af de faktiske forhold i forbindelse med det omhandlede operationelle programs hovedpunkt 2.1 (foranstaltninger til støtte af små og mellemstore virksomheder: støtte til investeringer i produktionen) korrekt.

For det andet gør sagsøgeren gældende, at artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 4253/88⁽¹⁾ er tilsidesat, da der ikke foreligger uregelmæssigheder i denne forskrifts forstand. Sagsøgeren gør i den forbindelse navnlig gældende, at denne forskrift ikke berettiger Kommissionen til at foretage finansielle korrektioner for administrative fejl eller påståede utilstrækkelige administrations- eller kontrolsystemer.

Sagsøgeren anfører derudover, at Kommissionen i henhold til forordning nr. 4253/88 ikke er berettiget til at foretage ekstrapolerede finansielle korrektioner, eftersom denne forordnings artikel 24 omhandler konkrete tilfælde og opgjorte beløb og ikke hypotetiske antagelser vedrørende systematiske mangler ved administrationssystemet som følge af en konstateret administrativ fejl.

Endelig anfører sagsøgeren, at der — selv om man antog, at ekstrapolerede finansielle korrektioner kunne foretages — foreligger en tilsidesættelse af artikel 23 og 24 i forordning nr. 4253/88, da ekstrapolationen er urigtig. I den forbindelse gøres det gældende, at Kommissionen ikke kunne foretage en ekstrapolation på grundlag af en analyse af de svage punkter fra Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, at Kommissionen har et medansvar for de forhold, som den påtaler, og at den pågældende ekstrapolation tilsidesætter proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 11. juli 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-274/08)**

(2008/C 223/100)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2008) 1711 af 30. april 2008 om afslutning af regnskaberne for medlemsstaternes betalingsorganer vedrørende de udgifter, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), for regnskabsåret 2007 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Beslutningen, der ligger til grund nærværende søgsmål, anfægtes, for så vidt den beregner renter af de beløb, der er pålagt den italienske stats budget i henhold til artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05, og særligt for så vidt den bogfører renterne med løbetid fra datoen for betalingen af det skyldige beløb af de beløb, hvis inddrivelse ikke har fundet sted inden otte år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering, og der verserer et søgsmål ved de nationale domstole, og idet disse beløb skal bæres af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 %.

Den sagsøgende regering har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes således, at der skal pålægges renter, såfremt inddrivelsen er genstand for et verserende søgsmål, dels fordi det ikke er foreskrevet i artikel 32, stk. 5 (i modsætning til det i artikel 32, stk. 1, foreskrevne), dels fordi begrebet renternes løbetid kun kan fastsættes ved retsinstantens domsafsigelse.

Sag anlagt den 11. juli 2008 — Italien mod Kommissionen**(Sag T-275/08)**

(2008/C 223/101)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2008) 1709 endelig udg. af 30. april 2008 om afslutning af regnskaberne for visse betalingsorganer i Tyskland, Italien og Slovakiet over udgifter finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, for regnskabsåret 2006 annulleres, for så vidt den beregner renter af de beløb, der er pålagt den italienske stats budget i henhold til artikel 32, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1290/05, og særligt for så vidt den bogfører renterne med løbetid fra datoen for betalingen af det skyldige beløb af de beløb, hvis inddrivelse ikke har fundet sted inden otte år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering, og der verserer et søgsmål ved de nationale domstole, og idet disse beløb skal bæres af den pågældende medlemsstat med 50 % og af fællesskabsbudgettet med 50 %.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er enslydende med dem, der er gjort gældende i sag T-274/08, Den Italienske Republik mod Kommissionen.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juli 2008
— Jungbunzlauer m.fl. mod Kommissionen****(Sag T-492/04)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/102)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008
— Chypre mod Kommissionen****(Sag T-87/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/105)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. juli 2008
— Elini mod KHIM — Rolex (Elini)****(Sag T-67/06)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/103)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008
— Chypre mod Kommissionen****(Sag T-88/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/106)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. juli 2008
— CityLine Hungary mod Kommissionen****(Sag T-237/07)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/104)

Processprog: ungarsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 8.9.2007.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008
— Cypren mod Kommissionen****(Sag T-91/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/107)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008
— Cypern mod Kommissionen****(Sag T-92/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/108)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008
— Cypern mod Kommissionen****(Sag T-119/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/110)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008
— Cypern mod Kommissionen****(Sag T-93/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/109)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

**Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 16. juni 2008
— Cypern mod Kommissionen****(Sag T-122/08)** ⁽¹⁾

(2008/C 223/111)

Processprog: græsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 21. februar 2008 — Vande Velde mod Kommissionen

(Sag F-60/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansat — for sent indgivet klage — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2008/C 223/112)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Patricke Vande Velde (Linkebeek, Belgien) (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Arpio Santacruz og I. Sulce, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — dels en påstand om annullation af Kommissionens afslag på den af sagsøgeren, en tidligere hjælpeansat, fremsatte klage over afgørelsen om fastsættelse af hans indplacering og aflønning som kontraktansat, dels påstand om erstatning (tidligere sag T-268/05)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005, s. 30 (sagen oprindeligt indbragt for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, hvor den blev registreret under nr. T-268/05, og overført til Retten for EU-Personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 21. februar 2008 — Arana de la Cal mod Kommissionen

(Sag F-63/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansat — for sent indgivet klage — åbenbart, at sagen skal afvises)

(2008/C 223/113)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Miriam Arana de la Cal (Bruxelles, Belgien) (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Arpio Santacruz og I. Sulce, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, hvorved sagsøgeren, der er tidligere hjælpeansat, fik afslag på den klage, hun havde indgivet over den afgørelse, hvorved hendes indplacering og vederlag som kontraktansat blev fastsat, dels påstand om erstatning (tidligere sag T-271/05)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2005, s. 31 (sagen blev oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under nr. T-271/05 og overført til EU-Personaleretten ved kendelse af 15.1.2005).

**Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 5. juni 2008
— Timmer mod Revisionsretten**

(Sag F-123/06) ⁽¹⁾

*(Personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — klagefrist
— ny faktisk omstændighed — afvisning)*

(2008/C 223/114)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Marianne Timmer (Saint-Sauves-d'Auvergne, Frankrig)
(ved avocat F. Rollinger)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, J.-M. Steiner og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels annullation af alle bedømmelsesrapporter vedrørende sagsøgeren, der er udfærdiget af L. samt af de hermed forbundne og/eller efterfølgende afgørelser, herunder afgørelsen om udnævnelse af L., dels en påstand om erstatning.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006, s. 84.

**Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 21. april
2008 — Boudova m.fl. mod Kommissionen**

(Sag F-78/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — udnævnelse — indplacering i lønklasse — hjælpeansatte udnævnt til tjenestemænd — udvælgelsesprøve offentliggjort før ikrafttrædelse af den nye vedtægt — akt, der indeholder et klagepunkt — formaliteten)

(2008/C 223/115)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Stanislava Boudova m.fl. (Luxembourg, Luxembourg)
(ved avocat M.-A. Lucas)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om ikke at efterkomme de anmodninger, som sagsøgerne, der er tidligere hjælpeansatte, der blev udnævnt til tjenestemænd efter at have bestået en generel udvælgelsesprøve for lønklasse B5/B4, havde indgivet om ændring af deres indplacering i lønklasse — påstand om erstatning.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 20.10.2007, s. 42.

**Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 26. juni
2008 — Nijs mod Revisionsretten**

(Sag F-108/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — artikel 44, stk. 1, litra c), i procesreglementet for Retten i Første Instans — summarisk angivelse af anbringenderne i stævningen — ingen forudgående klage — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2008/C 223/116)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Rollinger)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskabers Revisionsret (ved T. Kennedy, J.-M. Stenier og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet af Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber om at forlænge generalsekretærens mandat i seks år med virkning fra den 1. juli 2007, og, subsidiært, annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelser om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse LA5 i forfremmelsesåret 2004 efter Retten i Første Instans' dom af 3. oktober 2006, Nijs mod Revisionsretten (sag T-171/05)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Bart Nijs betaler alle sagens omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008, s. 56.

Personalerettens kendelse (Anden Afdeling) af 26. juni 2008 — Nijs mod Revisionsretten

(Sag F-136/07) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — forudgående klage — foreligger ikke — søgsmålsfrist — forsinkelse — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2008/C 223/117)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bart Nijs (Bereldange, Luxembourg) (først ved avocat F. Rollinger, derefter ved avocats F. Rollinger og A. Hertzog)

Sagsøgt: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Kennedy, J.-M. Steiner og G. Corstens, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 5. september 2007, hvorved sagsøgeren blev degraderet til lønklasse AD 9, løntrin 5, efter en disciplinærsag, dels af afgørelsen om at suspendere ham fra tjenesten, om at indlede en administrativ undersøgelse af hans forhold og om ikke at forfremme ham til lønklasse AD 11 i 2007 — påstand om erstatning for ikke-økonomisk samt økonomisk skade

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Bart Nijs betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 79 af 29.3.2008, s. 37.

Sag anlagt den 29. maj 2008 — Bernard mod Europol

(Sag F-54/08)

(2008/C 223/118)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Marjorie Bernard (Haag, Nederlandene) (ved avocate P. de Casparis)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Europolis beslutning om kun at forlænge sagsøgerens kontrakt med minimumsperioden på 9 måneder.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 31. juli 2007 om kun at forlænge sagsøgerens kontrakt til den 1. juni 2008, samt afgørelsen vedrørende sagsøgerens klage af 29. februar 2008, annulleres.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 30. juni 2008 — Klug mod Det Europæiske Lægemedelagentur

(Sag F-59/08)

(2008/C 223/119)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bettina Klug (Wiesbaden, Tyskland) (ved Rechtsanwalt S. Zickgraf)

Sagsøgt: Det Europæiske Lægemedelagentur

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Den af sagsøgte udfærdigede bedømmelse af sagsøgeren for perioden 31. december 2004 til 31. december 2006 annulleres, og Lægemedelagenturet tilpligtes at betale skadeserstatning og erstatning for tort.

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at den af sagsøgte udfærdigede bedømmelse af sagsøgeren for perioden 31. december 2004 til 31. december 2006 er ugyldig.
- Det fastslås, at beslutningen om ikke at forlænge hendes ansættelseskontrakt er ugyldig.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren en skadeserstatning på 200 000 euro.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for tort på 35 000 euro.

Sag anlagt den 25. juni 2008 — Z mod Kommissionen**(Sag F-60/08)**

(2008/C 223/120)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Z (Bruxelles, Belgien) (ved S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning om efter udtalelse fra invaliditetsudvalget at anvende forbeholdet i artikel 100 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 7. september 2007, hvorved sagsøgerens ansættelsesvilkår som hjælpekontraktansat fastlægges, for så vidt som det deri bestemmes, at forbeholdet i artikel 100 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte skal finde anvendelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 13. februar 2008 — Ghem mod Kommissionen**(Sag F-62/05) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/121)

Processprog: fransk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 229 af 17.9.2008, s. 31 (sagen oprindeligt indbragt for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans, hvor den blev registreret som sag T-270/05, og overført til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

Kendelse afsagt af Personaleretten den 2. april 2008 — S mod Parlamentet**(Sag F-64/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/122)

Processprog: italiensk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007, s. 53.

Kendelse afsagt af Personaleretten den 6. marts 2008 — Gering mod Europol**(Sag F-68/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 223/123)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 247 af 20.10.2008, s. 42.
